

۳۸

سوسیالیسم امروز

۳ مارس ۲۰۱۸ - ۱۲ اسفند ۱۳۹۶

S_zijji@yahoo.se

سرمدیه: سلام زیجی

www.simroz.org

زنده باد ۸ مارس سوسیالیستی!

برای برابری زن و مرد،
و رفع تبعیض بر حسب جنسیت

صفحه ۳

فعالان حقوق زنان: به نابرابری
در بازار کار ایران معترضیم

صفحه ۷

باز هم عوامل فریبی و تهدید خامنه ای
در قبال کارگران

صفحه ۴

ما برای زندگی بهتر می‌جنگیم! زندگی بهتر شایسته
ما کارگران ایران است!

صفحه ۱۵

جایگاه زنان در قرآن

صفحه ۱۴

زندگی درد آور در کشور کنیا

صفحه ۶

زندگی دگم - مهاجرت - اخراج - خودکشی!

صفحه ۱۱

گرفتن حق حداقل دستمزد ۵ میلیون تومان
ممکن است!

صفحه ۸

حول مطالبه "افزایش حداقل
دستمزد ۵ میلیون تومان"
متحد شویم!

صفحه ۱۶

بیانیه تشکلهای مستقل
کارگری پیرامون تعیین حداقل
مزد سال ۱۳۹۷

صفحه ۱۲

به حزب سوسیالیست انقلابی ایران بپیوندید

سلام زیجی

کارگران، زنان، جوانان، انسانهای
مبارز و آزادیخواه!

قریب به شش ماه از اعلام موجودیت حزب سوسیالیست انقلابی ایران میگذرد. به رغم محروم بودن از حداقل امکانات، و وجود انواع رفتار دشمنانه و مانع تراشیها، نه تنها حزب ما موفق گردید اعلام موجودیت نماید، که در این پروسه به عنوان یک واقعیت عینی حضورش در صحنه سیاست ایران و نقش و جایگاهی که پیدا کرده است، برای کلیه دوستان و دشمنان آزادی و برابری و سوسیالیسم عیان و انکار ناپذیر شده است.

حتی تخصصات و بعضا رفتارهای واپسگرایانه و غیر سیاسی صورت گرفته علیه این حزب، که متأسفانه عمدتاً از طرف برخی از جریانات و اشخاص نامسئول در صفوف "اپوزسیون چپ جمهوری اسلامی" و مدعیون طرفدار "آزادی بی قید و شرط فعالیت سیاسی"، شاهد این سطح نازل از برخورد بوده ایم، را نیز به عنوان حقانیت تکنونی خود و واقعیت ریشه دار بودن فرهنگ فرقه گرایی، عدم تحمل مخالف سیاسی و سنت انتقاد ناپذیری عیان و عمیق آنها از سوی، و عکس العمل

صفحه ۲ ←

کارگران جهان متحد شوید!

به حزب سوسیالیست انقلابی...

حزب سوسیالیست انقلابی ایران بنا به نیاز و ضرورت مبارزه انقلابی و کارگری، به هدف سرنگونی قهر آمیز جمهوری اسلامی، برای ممانعت از تکرار سناریو سال ۵۷، و برای تحقق استقرار یک نظام سوسیالیستی و کارگری بعد از نابودی کلیت نظام جانی جمهوری اسلامی تشکیل شده است. این حزب تصمیم دارد به یک حزب سیاسی متمدن و متفاوت تر با سنتهای سکتی و سیاستهای چپ سنتی و پوپولیست دنباله رو حوادث

و جنبشهای راست و غیر کارگری، تبدیل گردد. این حزب، حزب فعالین و رهبران عملی و سوسیالیست طبقه کارگر است. حزب طبقه کارگری است که ثروت جامعه را می آفریند اما خود نه تنها از آن محروم است بلکه فقر مطلق، زندگی بردگی، گرسنگی، تحقیر و سرکوب مداوم بورژوازی و جمهوری اسلامی را متحمل میشود و هیچ راهی جز سرنگونی جمهوری اسلامی و بورژوازی ایران نمیتواند در مقابل خود داشته باشد.

این حزب، حزب زنانی است که انسان محسوب نمیشوند و زیر کثیفترین قوانین اسلامی و آپارتاید جنسی و تبعیض و سرکوب دولت سرمایه داران قرار دارند و تنها با پرچم و آلترناتیو سوسیالیستی قادر به بازیابی حرمت و دستیابی به حقوق انسانی خود خواهند شد.

حزب سوسیالیست انقلابی ایران، حزب کودکان له شده و نسل جوانی است که به دنبال خلاصی فرهنگی و دستیابی به یک جامعه آزاد، مرفه، سکولار و سوسیالیستی هستند، که در آن دولت و قانون و جامعه اگر رسالت اول خود را حراست و تامین بی قید و شرط آزادیهای اجتماعی و اقتصادی کودکان و جوانان تعریف نکند دولت و سیستمی بیمار، سود جو و غیر انسانی است.

این حزب، حزب زنان و مردان سالمندی است که جامعه را ساخته اند، عمر مفید خود را در این راه صرف نموده اند، و اما امروز حاکمان بورژوازی آنها را در آخرین دوران عمرشان به حال خود رها کرده است و تحت حاکمیت رژیم اسلامی در زمره بی ارزشترین و بی حقترین و به پناهنترین اقشار جامعه محسوب میگردند.

در یک کلام حزب ما حزب تلاش برای لغو مالکیت خصوصی و بردگی مزدی، حزب و جنبشی برای پایان دادن به نابرابری و سرکوب و زندان و ارتش و سپاه و اطلاعات و قلداری و سود جونی کارفرمایان و سرمایه داران است. حزب مصمم برای کسب قدرت سیاسی و سرنگونی فوری بورژوازی و دولت جمهوری اسلامی، حزب آزادیهای بدون قید و شرط سیاسی، حزب دستیابی به یک دنیا بهتر، یعنی رسیدن به نظام و جامعه سوسیالیستی است.

از همه مبارزین راه آزادی و برابری میخوایم این حزب و تلاشهایش را از آن خود بدانند، به این تلاش و مبارزه ملحق شوند و به حزب سوسیالیست انقلابی ایران بپیوندند. بدون قدرتمند کردن چنین حزب و سیاست و اهدافی هیچ چشم انداز امیدوار کننده و خوشبین برای پیروزی سرکوب شوندهگان و قربانیان چهل ساله زیر دست نظام حاکم سرمایه داری اسلامی نمیتوان متصور کرد.

رفقا! کارگران، زنان، جوانان، انسانهای تشنه آزادی، برابری، رفاه و امنیت، به حزب خودتان بپیوندید! در هر جای هستید در شکل منفرد یا جمعی با ما تماس بگیرید و فعالیت های آزادیخواهانه و متشکل خود را شروع کنید. پیروزی در ایران در گروه چگونگی بر خورد ما کارگران، زنان، جوانان و همه مبارزین راستین راه آزادی به نوع مبارزه و سیاستهای است که اکنون در حزب سوسیالیست انقلابی ایران تبلور پیدا کرده است.

به حزب خودتان خوش آمدید!

مرگ بر جمهوری اسلامی ایران! زنده باد سوسیالیسم!

ناشی از خشم و ناراحتی غیر متمدنانه از واقعیت شکل گیری و نقش کنونی حزب سوسیالیست انقلابی از سوی دیگر، باید مورد توجه قرار داد. ما تردیدی نداریم، همانگونه که در پروسه تشکیل حزب و در شش-هفت ماه بعد از تشکیل آن نیز همه شاهدش بودند، دیر یا زود این نوع خشم ها، سانسور و انکار کردن ما و حتی برخورد تحقیر آمیز تبلیغاتی برخی از "روشنفکران" متوهم فیس بوی علیه ما، دوباره به حساب تبدیل خواهد شد. چرا که آنها نامسنول و از نظر اجتماعی بی ربط به مبارزه واقعی اند، اما ما نیروی متعهد به جامعه، حاضر و درگیر در مبارزه واقعی در شهرهای متعدد و مهم کشور، مسنول در قبال آینده طبقه کارگر و مبارزه انقلابی، جدی در امر مبارزه خود، و عمیقاً معتقدانه و خالصانه پا در یک نبرد آگاهانه و اما بسیار سخت طبقاتی و آزادیخواهانه نهاده ایم.

در هر صورت ما یک جریان معطوف به جامعه و جدال طبقاتی در صحنه سیاسی ایران هستیم و تمرکز فعالیت و قطب نما و محک ما هم همانجا است. بنا به این شاخصهای مادی باید گفت هنوز راه زیادی در پیش داریم. باید تاکید نمود با توجه به وظایف و اهداف بزرگی که پیش روی خود گذاشته ایم، با توجه به تحولات بسیار پیچیده و سختی که در ایران در چشم انداز است، بنا به انتظاری که در جامعه از ما وجود دارد، با توجه به نقشه سیاسی و پراکتیکی که کنفرانس موسس حزب تحقق آنها را به شورای رهبری منتخب خود سپرده است، ما هنوز باید تلاش و اقدامات بسیار زیادی را انجام بدهیم. باید بتوانیم کلیه ابزارهای سیاسی- اجتماعی-نظامی و سازمانی که پیروزی کارگر، زن، جوان و صف آزادیخواهی و جنبش سوسیالیستی در گروه ساختن و سازماندهی بسیار قدرتمند آنان است، سازماندهی کنیم. ما بر عکس خیلی از نیروهای پوپولیست بقایای ۵۷ی معتقد نیستیم نظام خونین جمهوری اسلامی با حرف خوش و اعتراض خیابانی صرف و چند اقدام "دختر خیابان انقلاب"، "انقلاب" خواهد شد، و رژیم گورش را گم خواهد کرد.

از این اینرو و با توجه به تحولات پیشرو و وظیفه تاریخی که بر دوش داریم، همه مدافعین مبارز راه آزادی و برابری را به پیوستن به این تلاش مشترک، و مشارکتشان در تبدیل این حزب، به عنوان رکن مهم پیروزی بر ارتجاع و جمهوری اسلامی، به یک حزب بزرگ سیاسی و نیرومند سرنگونی طلب و انقلابی در سراسر کشور فرامیخوانیم. همه را فرامیخوانیم اصل رسالت مبارزه جونی و سوسیالیستی و آرمان رهانی بشریت از چنگال رژیم اسلامی و سرمایه داری را بر فرقه گرانی و گذشته پرستی و حزب پرستی صرف بدون نقد و تغییر و شکوفانی و پیشرفت ترجیح دهند. همه مبارزین "منفرد" کمونیست و انقلابی را به حزب سوسیالیست انقلابی فرا میخوانیم. حزب و سنت ما بر اصل پذیرش حزبیت سیاسی، پذیرش وجود اختلاف نظر و اقلیت و اکثریت در حزب، دادن حق کامل برابر و همه امکانات حزبی به اقلیت و منتقدین درون حزبی، معتبر دانستن ارگانههای حزبی، قبول وظیفه کردن، تمرکز اساسی روی فعالیت سیاسی- عملی داخل کشوری، پایان دادن به سنت "رهبری مادامعمری" و ایجاد حزب سیاسی باز متکی به مناسبات مملو از رفاقت و صمیمیت، پای میفشارد. از همه عزیزانی که خود را در این چهار چوب می بینند دعوت میکنیم به حزب سوسیالیست انقلابی بپیوندند تا متحد تر و قویتر پاسخگویی تحولات و نبرد طبقاتی پیشرو شویم.

اعلام میکنیم با هیچ شخصیت و فردی که با کلیت سیاستهای تاکونوی حزب سوسیالیست انقلابی خود را همسو می داند، به اصول فوق متعهد باشد، بخواهد صادقانه و پیگیر وارد مبارزه مشترک گردد، نه تنها مشکلی نداریم که مایه افتخار خود دانسته همراه با کلیه آن عزیزان، با هر سابقه ی سیاسی- سازمانی داشته باشند یا نداشته باشند، در یک حزب سیاسی سوسیالیستی واحد فعالیت نماییم. حزب سوسیالیست انقلابی پایه های اولیه یک حزب سیاسی را تا این لحظه بنیاد نهاده است!؛ حزبی که به آسانی میتوان به آن پیوست و از آن خود دانست، و در سطوح مختلف فعالیت های آن بدون هیچ مانعی شرکت نمود، بطور برابر و متمدنانه با انسانها رفتار کرد، و سانسور کردن و ایجاد ممانعت بر سر بیان نظرات متفاوت در آن هیچ جایگاهی ندارد!

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

بیانیه حزب سوسیالیست انقلابی در باره روز جهانی زن

زنده باد ۸ مارس سوسیالیستی! برای برابری زن و مرد، و رفع تبعیض بر حسب جنسیت

پیشاپیش فرا رسیدن روز ۸ مارس، روز همبستگی جهانی زنان آزاده و سوسیالیست، روز اعتراض به تداوم شرم آرتبعیض و نابرابری علیه زن را به همه زنان و مردان آزادیخواه تبریک می‌گوئیم!

یکسال بعد از سرکوب خونین زنان کارگر اعتصابی صنایع پوشاک در روز ۸ مارس سال ۱۹۰۸، که بخاطر کسب حق خود، از جمله کاهش ساعت کار دست به اعتصاب زده بودند، و بطور وحشیانه سرکوب گردیدند، اولین مراسم یادبود این جنایت، توسط حزب سوسیالیست امریکا برگزار گردید. در جریان "بین الملل دوم" در کپنهاگ دانمارک، بنا به پیشنهاد "لوئیس زیس"، و حمایت "کلارز تکین" فعال سوسیالیست و کمونیست و مدافع برابری زن و مرد، تصمیم گرفته شد هر سال به این مناسبت روز هشتم مارس در سطح جهان برگزار گردد. بدین ترتیب از آن زمان تا کنون، روز ۸ مارس، هر سال به مثابه روز و پروسه اعلام همبستگی جهانی برای تحقق برابری زن و مرد، و به روز اعتراض جهانی به بقایای ستم بر زن و تداوم نابرابری بر حسب جنسیت، که به مشخصه مهم جهان امروز سرمایه داری تبدیل گردیده است، برگزار میگردد.

اگر چه نفس ستمکشی و فرودستی زن محصول نظام طبقاتی حاکم سرمایه داری نیست، اما سرمایه داری بنا به نیاز سیاسی، فرهنگی و به ویژه نیاز اقتصادی خود این میراث نفرت انگیز را در قلمرو تولید به عنوان یک عامل مهم اقتصادی و "مدرن" و طبیعی بخشیده که نمیتوان به آسانی و زنان و مردان آزادیخواه علیه نظام طبقاتی این ستم بورژوائی و چه در شکل عریان و هولناک مذهبی، تبعیض و بدون وجود ستم و نابرابری بر حسب

در ایران تحت حاکمیت ایدئولوژی اسلامی، به دهه است شاهد یک سیستم تمام عیار آپارتاید جنسی در شکل تحمیل حجاب و پوشش اسلامی و قوانین نابرابری، جدا سازی، اسید پاشی و جاری کردن بی مرد سالارانه هستیم. در چنین جوامعی که بنا به کرده است تردیدی نیست باید دوباره در صدد افسار زن در حاکمیت و جامعه و خانواده بود. اما نباید مذهب، با تمام اهمیتی که دارد، هنوز مترادف با تصویری که بر مبنای نگاه صرف "سکولاریستی" نهاده شده است، به نفس مبارزه آگاهانه و واقعی و برابریها را تضعیف و مخدوش کرده است. این واقعیت جدا ناپذیری این مبارزه از مبارزه طبقاتی، مهمی از بقایای نظام حاکم طبقاتی حتی در پیشرفته میدارد. و بدین ترتیب مانند بقیه هیاهوهای "عامه پوپولیستی، ملی گرایی، "اسلامی معتدل"، اصلاح جنبش و مبارزین راستین رهائی قطعی از این ستم و نابرابری. هیچ پدیده ای در جهان امروز غیر طبقاتی نیست تا بتوان امر آزادی زن را غیر طبقاتی توضیح داد! چنین رویکردی به زیان قطعی جنبش رهائی زن تمام میگردد، همچنانکه تا بحال نیز چنین بوده است.

قوانین شریعت و قرآن، زشت ترین تبعیضات و سرکوب و نابرابری را برای زن به ارمغان آورده است، اما باید توجه داشت که نفس شریعت و قرآن نیز، با همه ظواهر خشن و عقب ماندگی اسلامی و ضد انسانی و قرون وسطی اش، اساسا بر بنیاد منفعت اقتصادی و تدارک ارزانترین نیروی خدمات دهنده در دوران عهد نیز تدوین و اعمال شده است. بدین معنی دین نه تنها "عفوین توده ها" و ضد زن که سیاست و ابزار دست بخشی از بورژوازی مرتجع در راستای منطق اقتصادی و هدف بورژوازی "مدرن غربی"، که به درجه ای رام شده دست مبارزات آزادیخواهانه در غرب، از جمله از دوره انقلاب اکتبر به این سو است، قرار دارد. نه فقط تحت حاکمیت حکومتهای اسلامی، در کلیه مناطقی که از نظر اقتصادی "عقب مانده تر" محسوب میگردند، با یک درجه تفاوت، همواره شاهد وجود نابرابری گسترده تر بین زن و مرد هستیم. و این عقب افتادگی از نظر روبنائی نیز با خود فرهنگ و سیاست و شگردهای واپسگرتری در برخورد به زن به نمایش می‌گذارد. در سیستم های حکومتی "پادشاهی" - ملی گرایی تا جنبشهای ناسیونالیستی و قوم گرایی نیز، نابرابری زن و مرد غیر قابل کتمان است. در سیاست و فرهنگ کلیه آنها، در حاکمیت و در اپوزسیون، همان قوانین و فرهنگ ارتجاعی و "مدرن" و "متنوعی" را می بینیم که دوره ۱۴۰۰ سال پیش قرون وسطی پیغمبر مسلمانان، عهد، را به دوره کنونی "پیغمبر" بورژواهای مانند ترامپ ملی گرا و کلیه نظامهای بورژوا-دمکراسی طلبانه وصل کرده است. در ایران، پرچم شیر و خورشید، از خاندان شاه تا مجاهد، که ترکیبی از تصویر شیر نر و شمشیر "امام علی" نر، بر پرچمشان نقش بسته است و زن برایشان مفهومی جز "شیر زنان میهن" معنی ندارد، همه گواه بر نرسالاری بودن نظام طبقاتی حاکم، چه دینی و چه "

ادامه در صفحه ۵

آزادی، برابری، رفاه، امنیت!

باز هم عوامفریبی و تهدید خامنه ای در قبال کارگران

ابراهیم باتمانی

کارگران ایران چند برابر زیر خط فقر دارند زندگی میکنند و بازنشستگان و معلمان و اکثریت جامعه زیر سایه حکومت الهی شما به فلاکت کشیده شده اند.

و بعد بی شرمانه میگوید از روز اول انقلاب همیشه گروه های ضد انقلاب به فکر ضربه زدن و یا به انحراف کشیدن جامعه کارگری بوده اند؟ عجب بی حیای هستیید آخوند جانی و شاید! از سر! دلسوزی برای کارگران! دارید زمینه فراهم میکنید که دوباره پرونده سازی کنید برای اعتراضات و تظاهرات بر حق کارگران؟ درست مانند دوران اوایل قیام ۵۷ به بهانه نقش و دخالت "ضد انقلاب" کارگران را سر کوب کنید؟

شغل شریفشان همیشه دزدی، سر کوب و پاپوش دوزی و دروغ بوده و هست. چرا جرعت ندارید بگویید که به معنای واقعی و پراتیکی تنها کمونیستها بودند و هستند که از منافع کارگران دفاع میکنند در مقابل سرمایه داران و حاکمیت ضد کارگری شماها همقطاران سرمایه داران میگویند هر اعتراضی در محیط کار بوجود بیاید زیر سر سوسیالیستها و کمونیستها است. میگویند کمونیستها خطرناک هستند چونکه کارگران را به منافع خودشان آگاه میکنند و آگاهی طبقاتی یادشان میدهند. میگویند کمونیستها خواهان برابری زن و مرد، و حامی مجمع عمومی و شورا و تشکل مستقل کارگران از دولت و طرفدار لغو کار مزدی و استثمار انسان از انسان میباشند. بله اینها جرم واقعی ما کمونیستها و کارگران است و به آن جرمها افتخار میکنیم!

خامنه ای خوب میداند نه سلطنت طلبی شوینیست و از حکومت رانده شده و نه سازمان مجاهدین خلق مسلمان و نه لیبرالها و جمهوریخواهان، نه قوم پرستان و ناسیونالیستها در قالب احزابی مانند حزب دمکرات کردستان ایران، و نه خود جمهوری اسلامی و غیره ربطی به طبقه کارگر و زنان و ازادخواهی و برابری ندارند. همه ضد کارگر هستند و حامی کارگر بودنشان دقیقاً شبیه امثال سران رژیم و شخص خمینی مرتجع و جنایتکار است که می گفت "ما همه کارگر هستیم، خدا هم کارگر است".

اما سران حکومت و خود خامنه ای خوب میدانند کارگران و اکثریت محرومان جامعه به خصوص زنان و جوانان متنفر از اسلام آگاه شده اند. دیگر فریب فریبکاریهای خامنه ای و دشمنان آزادی و برابری انسانها نمیخورند. اکثریت قاطع جامعه متوجه شده اند این حکومت قابل اصلاح نیست و در جستجوی الترناتیو انقلابی و سوسیالیستی است تا کلیت این نظام را سرنگون کنند. خامنه ای و سران حکومت و سرکوبگران متوجه این واقعیت شده اند و تلاش میکنند از راه فریب و سرکوب بتوانند از زیر فشارهای کنونی بر خود عبور کنند و دوباره عمر برای رژیمشان بخرند، اما ما با گسترش فعالیتهای خود از جمله تقویت حزب سوسیالیست انقلابی و کمک به اتحاد مستحکم صفوف جنبش طبقه کارگر و صف آزادیخواهان تلاش میکنیم راه فرارشان را مسدود و عمر ننگینشان را کوتاهتر کنیم. **مرگ بر جمهوری اسلامی! زنده باد سوسیالیسم!**

خامنه ای درروزه خوانی اخیر خود گفته است "بنده بارها به کارگران عزیزمان گفته ام مواظب باشید، از روز اول انقلاب که جمهوری اسلام به قدرت رسید ضد انقلاب همیشه تلاش کرده که بلکه بتواند جامعه کارگری را به نحوی علیه جمهوری اسلام تحریک کند". اما سوال این است چرا خامنه ای جلاد و سران حکومت به تکاپو افتاده اند و همه شده اند طرفدار کارگر و "حق شهروندی و" "رفراندوم" و غیره؟

قبل از اینکه وارد بحث شوم جا دارد از طرف خود و حزب سوسیالیستی انقلابی ایران از دست دادن رفیق علی نقدی یکی از کارگران نیشکر هفت تپه که به علت فشاربیش از حد زندگی طاقت فرسا از جانب کارفرما و حکومت جمهوری اسلامی همین خامنه ای شاید و جنایتکار متحمیل شده بود، متأسفانه به زندگی خودش پایان دهد. تسلیت میگویم به خانواده و همسر و فرزندانش و دوستانش و به کارگران نیشکر هفت تپه. بدون چون چرا جمهوری اسلامی را عامل و مسئول جان رفیق علی نقدی باید شناخت. یاد عزیزش گرامی باد!

به خامنه ای باید گفت از کجا و کی تو و حکومت مقدس جمهوری اسلامیتان به فکر جامعه کارگری بوده اید؟ اگر صراحت داشتید، که ندارید، باید میگفتی تمام عامل بدبختیها، رنجها و بی حقوقیها زیر سایه حکومت عدل علی و مقدسات جمهوری اسلامی بوده است، نه چیزی دیگر. چرا دروغ گفتن شده شغل شریفشان و مثل آب خوردن دروغ میگویند. ای جلاد! خوب میدانید چه بلای بر سر جامعه کارگری و جامعه میلیونی ایران آورده اید.

چهار دهه است تحمیل سفره بی رونق و نابود کردن زندگی میلیونها کارگر و کودکان کار هدف محوری بقای جمهوری اسلامی بوده، اکنون به فکر آنان هستید؟ شما امروز هم در صدد سرکوب وحشیانه و تحمیل دستمزد و فقر مطلق به آنها هستید. شما از ترس اعتراضات رادیکال کارگری به هذیان گفتن افتاده اید نه دوست داشتن کارگر. مگر بین کارگر و جمهوری اسلامی دزد و فاسد و "اختلاس گر" و شلاق زن کارگران میتوان پل دوستی برقرار کرد؟! غیر ممکن است، هیچ کارگر شرافتمندی این رژیم را از آن خود نمی داند!

خوب میدانید که چقدر جلسه و نقشه و طرح و پول خرج میکنید که مانع آگاهی و تشکل و سازمان دهی کارگران و زنان و جوانانی شوید که برای اسلامتان خطر بوجود نیاید. خوب خبر دارید جلاد آم کش و دروغگو که به فرمان تو و به دست سپاه پاسداران و اطلاعات و شکنجه گران و مسئولین زندان و قوه قضایه زبان اسانلو را بریدند و فرارایش دادند. خوب میدانید رضا شهابی یکی از رهبران شرکت اتوبوسرانی که به شدت مریض است و باید تحت نظر پزشک باشد! بدون هیچگناهی در زندان بسر میبرد. خوب خبر دارید چقدرجعفر عظیم زاده زندانی و اذیت و آزار داده شد. خوب میدانید چقدر محمود صالحی ها را آزار و سرکوب کرده اید.

خامنه ای قاتل کارگران! پادت نرفته که کارگران اق دره را گرفتند و زندان کردند و شلاقشان زدند؟ خبر داری که تازگی، هشتم اسفند سال ۱۳۹۶ یک کارگر نقاش را به اسم عثمان اسماعیلی اهل شهر سقز را دوباره روانه زندان کردید چرا که از حق انسانی کارگران دفاع میکند. میتوانی به جامعه کارگری ایران توضیح بدهید این همه جنایت شما نسبت به کارگران برای چه بوده است؟

زنده باد اتحاد و همبستگی طبقاتی کارگران!

زنده باد ۸ مارس سوسیالیستی!

برای برابری زن و مرد،
و رفع تبعیض بر حسب جنسیت

حزب سوسیالیست انقلابی ایران

iransocialist2017@gmail.com

www.simroz.org

بیانیه حزب در باره... →

سکولار" است که با بنیاد نظام جمهوری اسلامی فرق پایه ای ندارند. این مظاهر و سنتها اگر چه عقب مانده و اسلامی و مرد سالارانه و ملی گرایانه و ارتجاعی اند، اما کلیه آن سنن و مظاهر و عقب ماندگی حاکم انعکاسی از سیاست و عملکرد دولتها، احزاب و جنبشهای هستند که خود بخش تفکیک ناپذیری از جهان امروز سرمایه داری اند، نه تعلقشان به دوران قرون وسطی پیشا سرمایه داری.

با در نظر گرفتن حقایقی که اشاره گردید، و با پای فشاری بر ضرورت مبارزه هر روزه در جهت عقب راندن ارتجاع ضد زن، اما باید کاملاً واقف بود که پایان دادن ستم بر زن در گروه عبور کامل از کلیه وجوه نظام طبقاتی حاکم و ارکانهای ایدئولوژیکی مذهبی و ملی و فرهنگی و اجتماعی آن است. بدون کنار زدن نظام سرمایه داری و بدون استقرار سوسیالیسم و یک نظام بدون طبقه نمیتوان اعمال ستم و نابرابری بر زن و هیچ شکلی از تبعیض و استثمار را ریشه کن نمود.

حزب سوسیالیست انقلابی ایران، در راستای رسیدن به هدف نهائی خود، یعنی برابری زن و مرد و رفع تبعیض بر حسب جنسیت، و تحمیل

رادیکالترین مطالبات پیشرو جنبش آزادیخواه زنان، همه زنان آزاده و مبارزین راه آزادی و برابری را به پیوستن به تلاش مشترک برای تحقق مطالبات آزادیخواه زیر فرا میخواند:

- ۱- برابری کامل و بی قید و شرط زن و مرد در حقوق مدنی و فردی و لغو فوری کلیه قوانین و مقرراتی که ناقض این اصل است. آزادی بدون قید و شرط فعالیت سیاسی، تحزب، تشکل، تجمع، اعتراض و اعتصاب برای هر فرد و کلیه تشکلهای زنان و نهادها و احزاب مدافع برابری زن و مرد.
- ۲- برابری کامل زن و مرد در کلیه سطوح اقتصادی، اجتماعی، حقوقی، خانوادگی و سیاسی. پایان دادن به امتیازات مرد بعنوان "سرپرست خانواده" و برقراری حقوق و وظایف برابر برای زن و مرد در رابطه با سرپرستی و تربیت فرزندان.
- ۳- برابری کامل زن و مرد در قلمرو اقتصادی، اشتغال، قوانین کار و بیمه بیکاری و بیمه های اجتماعی بدون هیچ نوع تبعیض. مزد برابر درازای کار مشابه برای زنان و مردان. ۱۶ هفته مرخصی دوران بارداری و زایمان و یکسال مرخصی برای نگهداری نوزاد که باید با توافق طرفین توسط زن و شوهر هر دو مورد استفاده قرار بگیرد.
- ۴- لغو کلیه قوانین عقب مانده فرهنگی، ناموسی که نافی استقلال و اراده مستقل زن و شخصیت او بعنوان یک شهروند متساوی الحقوق در جامعه است، لغو هر نوع محدودیت سفر و نقل مکان زنان، اعم از مجرد و متأهل، لغو جنایت ازدواج اسلامی کودکان زیر ۱۸ سال، لغو فوری کلیه قوانین و مقرراتی که آزادی زنان در انتخاب لباس و پوشش، انتخاب شغل و معاشرت، و در ازدواج و طلاق مقید و محدود میکند. ممنوعیت هر نوع جداسازی زنان و مردان در موسسات، آموزش و پرورش، اجتماعات، معابر و وسائل نقلیه عمومی. ممنوعیت هر نوع دخالتی در روابط شخصی، عاطفی و جنسی زنان از جانب دولت، مقامات، جامعه و خانواده.
- ۵- اعلام روز جهانی زن به عنوان روز تعطیل رسمی در کشور و آزادی هر شکلی از تجمع، اعتراض و جشن و گردهمایی به این مناسبت.

حزب سوسیالیست انقلابی ایران همه زنان آزادیخواه، کارگران و جوانان پیشرو و کلیه کسانی که خواهان پایان دادن به نابرابری زن و مرد و تداوم ستم بر مبنای جنسیتی هستند به صفوف خود فرا میخواند.

زنده باد برابری زن و مرد!

مرگ بر جمهوری اسلامی!

نابود باد نظام سرمایه داری!

زند باد سوسیالیسم!

حزب سوسیالیست انقلابی ایران

iransocialist2017@gmail.com

www.simroz.org

۵ اسفند ۱۳۹۶

بر قرار باد جمهوری سوسیالیستی!

زندگی درد آور در کشور کنیا

عزیز عبدالله پور

جریان اسلامی تروریست، ما را می کشد. حتی اگر بخواهیم به سومالی برگردیم، سربازان کنیا ای و نگهبانان Fron Tex به ما اجازه خارج شدن از کمپ را نمی دهند. این زن در طول مصاحبه اشک از چشمانش سرازیر بود و هیچ امیدی به بهتر شدن زندگی برای بچه هایش نمی دید.

دولت های دموکراسی خواه و دموکراسی طلب جهان، سازمان ملل، حقوق بشر، حقوق بچه ها، سازمان های خیریه، همه و همه در خدمت جامعه سرمایه داری و برای دفاع از منفعت سرمایه داران و سرمایه گذاران جنگ های مختلف درست شده اند. هرگز نمیتوان برای پایان دادن به چنین فجایی به آنها امید بست.

ما با مبارزه خودمان برای سرنگونی جمهوری اسلامی ایران و سرنگون کردن دستگاه حکومتی اسلامی، و استقرار یک نظام سوسیالیستی در ایران می توانیم بزرگ ترین ضربه جهانی را به مذهب سیاسی بزنیم. که بدون تردید دروازه امیدی برای همه انسانهای لت و پار شده دست دولتها و مافیای جهانی و منطقه ای گشوده خواهد شد.

طبقه کارگر متشکل و متحد با حزب و سیاست رادیکال و سوسیالیستی خود میتواند حاکمیت اسلامی را فلج کند و به سرنگونی برسانند. ترس حکومت از تظاهرات مردمی در خیابان ها نیست، بلکه از اعتراضات و اعتصابات کارگری است.

سرنگون باد جمهوری اسلامی ایران
زنده باد حزب سوسیالیست انقلابی ایران
زنده باد آزادی، برابری، حکومت کارگری

آدرس مایل و تلفن تماس با تشکیلات خارج کشور حزب سوسیالیست انقلابی:

ssaid1268@yahoo.no

004745916488

کشور کنیا را ما با عکس و فیلم های متحققان کشورهای دیگر می شناسیم. عکس و فیلم از شیرها در جستجوی پیدا کردن تعمه، فیل ها بدنبال چراگاه های سرسبز، پلنگها در حین شکار و گله های سبراها و گاه های وحشی بدنبال آب و چراگاه های دیگر در مناطق مختلف و سفر آنها به کشورهای همجوار و غیره. کشور کنیا با جمعیتی ۶۶،۷۴۸،۶۱۷ میلیونی، با ساحل های سفید، منظره های زیبا و طبیعی بی نظیر و بلندترین کوه آفریقا. در سال ۱۹۶۳ استقلال خودشان را از انگلستان گرفتند. بعنوان یک کشور جوان وارد انتخابات دموکراتیک شدند. ناپروبی پایتخت کشور کنیا است. کنیا از مردمان و یا دین های مختلف و قوم های مختلفی تشکیل شده است. آمار قوم ها از این قرار است. کی کویا، لوهیا، کامبا، کیسی، مرو. آمار مذاهب در کنیا از این قرار است. ۴۵ درصد پروتستانت، ۳۳ درصد کاتولیک، ۱۰ درصد مسلمان و ۲ درصد نامشخص. زبان رسمی انگلیسی، کیس و اهیلی و اندرا است. کنیا سرزمینی پهناور است با طول و عرض ۵۸۰۳۷۰ متر موعب (کوادرات متر). آمار سال ۲۰۱۸ نشان می دهد که سن مردان شاید به ۸۵ و زنان به ۸۹ سال نیز برسد. مردم کنیا تقریباً همیشه به جنگ های مختلفی که در منطقه بود فرستاده می شدند و کشته های زیادی در طول تاریخ داده اند. و امروز نیز در مناطق مختلف جنگ بین مخالفان دولت و اپوزیسیون در جریان است. کمک مالی در سال ۲۰۱۶ از طرف جامعه بین المللی به ۸۶،۵ میلیون کرون نروژی رسید.

آمار مهاجر از کنیا بدلیل جنگ داخلی، و ابعاد بیکاری بعد از اتمام دانشگاه خیلی بالا است. بیشتر از ۴۰ درصد از مردم و بخصوص جوانان بیکار هستند و دولت نیز هیچ کمکی به جوانان برای پیدا کردن کار نمی کند. امروز صدها هزار پناهنده و آواره جنگی از کشورهای همجوار خودشان را به کمپ های پناهنده در کنیا می رسانند. در این میان سازمان ها و گروه های مذهبی و خیریه ای از کشورهای اروپا و آمریکا با در دست داشتن انجیل در یک دست و کمی نان و آب در دست دیگر در آن کمپ ها حضور دارند. اول انجیل را می دهند و دعا کردن در بارگاه مسیحیت را در مدارس به بچه ها یاد می دهند. خرافات را به کمک نان و آب بخورد مردم محتاج تلقین می کنند. نمایندگان از طرف این سازمان های مذهبی و خیریه ای به بچه ها و دختران و زنان تجاوز جنسی می کنند در ازاء گرفتن جیره غذا ایی بیشتر. سازمان بشر دوست " بین المللی" تقریباً کاری به این پناهندگان ندارند و فقط مشغول قطعنامه امضاء کردن هستند.

یک زن پناهنده آواره جنگی از سومالی می گوید که در کمپ پناهنده در کنیا ۵ بچه دنیا آورده است که یکی از آنها بدلیل مرضی و نبود دارو جان خود را از دست داده است، او ادامه می دهد که در جریان این کمکها با آنها بدرفتاری می شود، از طرف نگهبانان کمپ که ناگفته نماند یک شرکت شخصی بنام (Fron Tex که اداره کردن و سرپرستی کمپ را به عهده دارند) کتک کاری می شوند. او می گوید که در این کمپ زندانی هستند. دوروبر آنها سیم خاردار کشیده اند و حتی اجازه بیرون رفتن از کمپ را نیز ندارند. به سومالی که نمی توانیم برگردیم، چون "آلشبان"،

زنده باد سوسیالیسم!

فعالان حقوق زنان: به نابرابری در بازار کار ایران معترضیم

عده‌ای از فعالان حقوق زنان در ایران در بیانیه‌ای به آنچه "نابرابری، بی‌عدالتی و شرایط نامساعد زنان به‌ویژه در بازار کار ایران" خوانده‌اند، اعتراض کرده‌اند.

این فعالان در بیانیه‌ای که در آستانه هشت مارس، روز جهانی زن، منتشر شده گفته‌اند زنان ایرانی با تبعیض‌هایی در قوانین خانواده، ارث و امثال آن روبرو هستند و قانون در برابر خشونت خانگی و آزار خیابانی از آنان حمایت نمی‌کند.

به همه این تبعیض‌ها باید شرایط نابسامان اقتصادی را افزود. زنان آسیب‌های زیادی از سیاست‌های اقتصادی نئولیبرالیستی از جمله خصوصی‌سازی دیده‌اند. از جمله نتایج این سیاست‌ها حذف روزافزون زنان از بخش رسمی بازار کار و راندن آنان به سوی بخش غیررسمی بوده است.

متن کامل بیانیه

۸ مارس روز جهانی زنان نزدیک است، روزی که زنان در تمام جهان علیه نابرابری و برای دستیابی به شرایطی انسانی‌تر مبارزه می‌کنند. مبارزه‌ای که در طول سال‌ها گرچه ثمرات فراوانی داشته است، اما هنوز تا تحقق برابری راهی طولانی در پیش دارد.

سال‌های اخیر که نظام سرمایه‌دار بحران خود را بیش از پیش بر دوش زنان گذاشته است، شاهد سخت‌تر شدن زندگی زنان در سراسر جهان هستیم. صاحبان قدرت و ثروت با تشدید استثمار همه‌جانبه زنان سعی در گذر از این بحران دارند، اما خواهران ما با قدرتی دو چندان در هر گوشه جهان به پا خاسته‌اند و در هر فرصتی فریاد اعتراض خود را سر داده‌اند.

زنان ایران نیز سال‌هاست در چنبره انواع تبعیض‌ها و نابرابری‌ها گرفتار آمده‌اند، قوانین نابرابر در ازدواج، طلاق، ارث و ... از زنان شهروندی درجه دو ساخته‌است. در برابر خشونت خانوادگی و آزار خیابانی از هیچ حمایت قانونی‌ای برخوردار نیستند. هر بار به بهانه‌ای حق مالکیت بر بدن‌هایشان نادیده گرفته می‌شود؛ گاه با حجاب اجباری، گاه با ایجاد محدودیت و ممنوعیت در دسترسی رایگان به وسایل پیشگیری از بارداری و ...

به همه این تبعیض‌ها باید شرایط نابسامان اقتصادی را افزود. زنان آسیب‌های زیادی از سیاست‌های اقتصادی نئولیبرالیستی از جمله خصوصی‌سازی دیده‌اند. از جمله نتایج این سیاست‌ها حذف روزافزون زنان از بخش رسمی بازار کار و راندن آنان به سوی بخش غیررسمی بوده است. بیش از نیمی از زنان بدون قرارداد یا با قراردادهای موقت و دستمزدهای بسیار اندک مشغول به کارند و از حداقل حقوق قانونی محروم‌اند. بخش زیادی از این کارگران غیررسمی را مهاجران تشکیل می‌دهند که در مقابل روابط بهره‌کشانه کار آسیب‌پذیرترند. زنان شاغل در بخش رسمی نیز با عدم امنیت شغلی، نظارت‌های نفس‌گیر بر پوشش و رفتار خود، محدود کردن خدمات عمومی - نظیر مهدکودک پس از بارداری - و موانع سرسخت بر سر راه پیشرفت شغلی‌شان مواجهند. از سوی دیگر نرخ بیکاری زنان به دو برابر مردان رسیده است،

موج بیکاری در میان زنان تحصیل‌کرده به مراتب بیشتر است و در موارد بسیاری شرایط جنسیت‌زده‌ای چون وضعیت تأهل، سن و ظاهر به شرایط گزینش شغلی اضافه می‌شود. گذشتن از این سد، پایان دشواری‌ها نیست، زنان پس از استخدام نیز با موانع دیگری چون عدم امنیت شغلی و آزارهای جنسی در محیط کار دست‌وپنجه نرم می‌کنند.

تاریخچه مبارزات زنان در ایران نشان می‌دهد آنها هرگز پذیرندگان خاموش نابرابری و بی‌عدالتی نبوده‌اند. زنان نه تنها به شکل انفرادی برای بهبود زندگی شخصی خود کوشیده‌اند بلکه از هر فرصتی برای سازماندهی و مبارزه جمعی بهره برده‌اند.

راه‌هایی زنان از سلطه مردسالاری، سرمایه‌داری و انواع سلطه‌های دیگر بسیار طولانی است. از همین رو، ما جمعی از فعالان جنبش زنان در ایران بار دیگر با تأکید بر حق خود بر خیابان‌های شهر گرد هم می‌آییم و اعتراض خود را به نابرابری، بی‌عدالتی و شرایط نامساعد زنان به‌ویژه در بازار کار ایران فریاد می‌زنیم.

ما زنان و مردان برابری‌خواه از همه آنانی که برای دستیابی به جهانی عادلانه‌تر می‌کوشند، از تمامی کارگران، معلمان، پرستاران، مربیان پیش‌دبستانی، بازنشستگان، دانشجویان، زنان خانه‌دار و از همه فعالان جنبش‌های اجتماعی می‌خواهیم تا در روز پنجشنبه ۱۷ اسفند ۱۳۹۶ از ساعت ۱۱ تا ۱۲ ظهر در برابر وزارت کار در کنار ما بایستند.

نفس ستمکشی و فرودستی زن اختراع سرمایه داری نیست. اما سرمایه داری این میراث نفرت انگیز تاریخ پیشین را تکامل بخشیده و به یک رکن مناسبات اقتصادی و اجتماعی معاصر بدل کرده است. ریشه نابرابری و بی حقوقی امروز زن، نه در افکار کهنه و میراث فکری و فرهنگی نظام‌ها و جوامع منقرض شده و پیامبران و مذاهب عصر جاهلیت، بلکه در جامعه سرمایه داری صنعتی و مدرن امروز نهفته است. نظامی که به تقسیم جنسی انسان‌ها در قلمرو تولید به عنوان یک عامل مهم اقتصادی و سیاسی در تضمین سودآوری سرمایه مینگرد. ایجاد انعطاف‌پذیری نیروی کار در اشتغال و اخراج، ایجاد شکاف و رقابت و کشمکش درونی در اردوی مردم کارگر، تضمین وجود بخش‌های محروم‌تر در خود طبقه کارگر که پائین نگاهداشتن سطح زندگی کل طبقه را مقدور می‌سازد و بالاخره مخدوش کردن خودآگاهی انسانی و طبقاتی بشریت کارگر و دوام بخشیدن به آراء و افکار و تعصبات کهنه و پوسیده و فلج‌کننده، برکات ستمکشی زن برای سرمایه داری مدرن معاصر و از ارکان انباشت سرمایه در دنیای امروز است. اعم از اینکه سرمایه داری ذاتا و بطور کلی با برابری زن خوانایی داشته باشد یا خیر، سرمایه داری انتهای قرن بیستم بطور مشخص خود را بر این نابرابری بنا کرده است و به سادگی و بدون مقاومت سرسختانه و قهرآمیز از آن عقب نمی‌نشیند.

(بر گرفته از برنامه حزب سوسیالیست انقلابی)

نه قومی، نه مذهبی، زنده باد هویت انسانی!

تعیین حداقل دستمزد کارگران
در صلاحیت نمایندگان منتخب کارگری است!
حداقل دستمزد کمتر از ۴-۵ میلیون تومان برابر با
تحمیل زندگی مجدد بردگی و تداوم استثمار وحشیانه
کارگران از سوی دولت و کارفرمایان است.
خانه کارگر، شوراهای اسلامی، انجمنهای صنفی
و شورای عالی کار نهادهای کاملاً دولتی و
ضد کارگری هستند!

گرفتن حق حداقل دستمزد ۵ میلیون تومان ممکن است!

مصاحبه

با رفیق سلام زیجی درباره ی
تعیین حداقل دستمزد کارگران

مقدمه: همانطور که در جریان هستیید فصل تعیین حداقل دستمزد کارگران برای سال ۹۷ است. در این رابطه حزب سوسیالیست انقلابی ایران بیاننامه ای منتشر کرده است، و تعدادی از تشکل ها و سندیکاها از جمله کارگران اتوبوسرانی تهران و حومه، و کارگران کشت و صنعت نیشکر هفت تپه و گروه اتحاد و بازنشستگان بیاننامه ی مشترکی به اشتراک گذاشته اند که در رابطه با آن با رفیق سلام زیجی گفتگویی صورت گرفته، توجه شما را به آن جلب میکنیم.

سوال: چرا افزایش حداقل دستمزد يك امر مهم در گسترش مبارزه ی طبقه ی کارگر است؟

سلام زیجی:
دلیل واضح قضیه این است که جمهوری اسلامی و به طور کلی سرمایه داری با تحمیل موقعیت وضعیست اقتصادی بد به کارگران تلاش میکنند به سیاست و اهداف خودشان جامه ی عمل بپوشانند. در چهل سال اخیر در ایران شاهد این موضوع در حد يك فاجعه بزرگ اجتماعی هستیم. گرفتن زندگی زیر خط فقر کردن، فقط بیان این مسئله ساده است، در واقع درد آرتزین شکل زندگی همین است که طبقه ی ما شاهد آن است، آنهم در کشوری که بسیار ثروت مند و دارای نفت، گاز، معادن و انواع منابع گسترده دیگر که کشور ایران را در رده ی یکی از ثروتمندترین کشور های منطقه قرار میدهد. در چنین شرایطی امار زیاد فقر و بیکاری به خودکشی، کودکان کار و خیابانی، گور خوابی، کولبری، کارگر کوره پزی، قالیباف و هم هی مراکز کارگری کوچک و بزرگ، محله های حاشیه نشین شهر ها به اوج خودش میرسد و همه ی این ها جز فقر، ناعدالتی، سرکوب، چیز دیگه ای را نشان نمیدهد و این متأسفانه زندگی طبقه ی ماست.

در نتیجه تلاش ما برای بالا بردن حداقل دستمزد و واقع به هدف تامین حداقل زندگی معیشتی و از این راه کمک به گسترش و تداوم

مبارزه مبارزه ی طبقه علیه کلیت این سیستم ظالمانه. نباید پذیرفت گرسنگی برای طبقه ای که خودش تولید کننده خوراک و آورنده ی ثروت و سامان برای مملکت است، تا این درجه خندگیش را غیر قابل تحمل کنند. فقر و بیکاری و گرسنگی غیر قابل تحمل است. موارد هائیی بوده که کارگر حتی بعد از دو سال کارکردن دستمزد خود را نگرفته است. در کشور های سرمایه داری غربی به این نوع زورگویی کارفرما به دید يك مجرم نگاه میکنند، در حالی که در ایران این يك امر عادی شده است و کارگر هم اعتراض کند او باش سرکوبگر برایش میفرستند، به جای کارفرمای دزد، کارگر که پولش را خورده اند، باز داشت میکنند.

این مبارزه بسیار برای ما مهم است، چون ما فکر میکنیم کارگر فقیر کارگر گرسنه به این شکل که در موقعیت اقتصادی بدی قرارش داده اند، توانایی مبارزاتی او ضعیف خواهد شد. هدفی که جمهوری اسلامی و طبقه ی سرمایه دار دقیقاً همین را دنبال میکنند. کارگر امکان اعتصاب کم دارد چون امکان تهیه ی پول، نان و پوشاک و خرج خانوادگی را در زمان اعتصاب ندارد. کارگران و جامعه ی زحمتکشی که ثروت مملکت را میسازد، حق اولیه اوست حتی دو برابر کسی که در مجلس و دیگر نهادهای دولتی نشسته است و مفت و مجانی میخورند و میخوانند پول بگیرند.

ما فکر میکنیم که مبارزه ی اقتصادی طبقه ی کارگر فوق العاده مبارزه ی مهمی برای جنبش سوسیالیستی ماست. ممکن است جریانهای دیگر نیز همین تلاش را در زمینه دستمزد و مبارزه اقتصادی انجام بدهند مانند، مثلاً جریانهای راست سندیالیستی، اما دو سنت و هدف متفاوت داریم، آنها اساساً در چهار چوب قانون تحمیل شده دولتی و به هدف ساکت نگاه داشتن اعتراضات کارگری و تامین "عدالت"، اما ما درست بر عکس به هدف پایان دادن به این زندگی پر مشقت و جهنم تحمیل شده از جانب طبقه سرمایه دار و دولت ضد کارگری داریم برای افزایش دستمزد و تغییر تناسب قوای به شدت نابرابر کنونی تلاش میکنیم.

اما کارگر به يك دستمزد کم راضی نمیشود همانطور که سالهای متعدد به دستمزد تعیین شده از سوی شورای عالی کار و دولت تن نداده اند. معلومه که راضی نیستند چون

دست مذهب از زندگی مردم کوتاه!

گرفتن حق حداقل دستمزد ۵ میلیون ...

به عنوان حقوق دریافت کنند؟ کسی سوال نمیکند که آخوند و یک بسیجی و سپاهی مزدور، مفت خور، که بی شرف ترین شغل را دارند.

از آدمکشی تا جاسوسی، از اسید پاشی و شلاق زدن، تا زندانی و تهدید و سرکوب و آزار دادن "کارشان" و در یک جامعه انسانی جای همه اینها زندان بود، چرا باید هر ماه برای این نوع شغل گیر شرافتمندانه میلیون ها تومن پول دریافت کند؟!، چرا باید برای کارگری که کل پول جامعه و حتی پول دستمزد این مفت خوران در ایران را نیز با هزینه کارگران پرداخت میکنند، و همینطور پول مفتی که تحول رئیس جمهور، مجلس، رهبری و خامنه ای جلا و کل دستگار کثیف اسلامی و سرمایه داری ایران را نیز داده می شود حاصل دسترنج طبقه کارگر است، نباید مورد سوال جدی هر کسی باشد که اندکی به خود زحمت فکر کردن می دهد و سر سوزنی به حق و عدالت متعهد باشد.

اسلامیون میگویند "ثروت" چرک دست است و نباید به آن توجه داشت! شما اگر دروغگو نیستید اول پولهایی که دزدیده اید به ما کارگران و زحمتکشان پس بدهید، بعد بهشت تان را برای خودتان بردارید. بنظر من مطالبه حداقل دستمزد ۵ میلیون تومان نه تنها زیاد نیست که بسیار کم است، این مصادف است با خط فقر، پس کجاش زیاد است؟ پول تعدادی از سرمایه داران و دولتی ها و اختلاس کنندگان کم شود به راحتی چنین حقوقی میتوان به همه کارگران ایران داد. با پول فروش یک هفته نفت تمام دستمزد کارگران را میتوان تأمین کرد، با پول یک هفته هزینه جنگی و پول دادن به نیروهای تروریست در عراق و سوریه و یمن و غیره میتوان نه فقط دستمزد کارگر که بخش اعظم فقر و بدبختی و... را در ایران برطرف کرد. طبق همان حساب و کتاب های دروغی خودشان میگویند خط فقر ۳ میلیون ۹۰۰ هزار تومان است در ایران. یعنی کسی که کمتر از این مبلغ را بگیرد زیر خط فقر زندگی میکند، و باید تف کرد به صورت ان دولت و حکومت و نظام طبقاتی -اسلامی و ایدئولوژیکی این ها با وجود دیدن این واقعیت های درد آور باز در صدد تحمیل چهار برابر دستمزد زیر خط فقر به کارگر در ایران تحمیل کنند.

همین دیروز یک کارگر در کامیارن به خاطر پولی که بهش نداند به اتش کشیده شد، و این یعنی به اتش کشانده وجود انسانی جامعه. بنا به دلایلی که مختصر گفته شد نه تنها ۵ میلیون تومان که ۱۰ میلیون تومان نیز حق واقعی هر کارگری در ایران است. کارگران حقیق دارند بهترین و شرافتمندانه ترین نوع زندگی راداشته باشد، همچنانکه گفتم باید دستمزد کمتر به کسانی داد شغلشون مورد تنفر جامعه است. بدون آبن قش جامعه نمی خوابد بر عکس انسانی تر خواهد زیست اما بدون کارگر و کار او کار و تولید و ترانسپورت، برق، و نفت و زندگی میخوابد. دستمزد ۵ میلیون تومان تنها ممکن است بلکه آگه کارگر خودش در قدرت باش دو باراب صنین دستمزدی هم برای خود میتواند تأمین کند و هم نمی گذارد هیچ فردی در جامعه با فقر و فلاکت و گرسنگی و بی مسکنی و کمبود مواجه گردد.

سوال: جمهوری اسلامی مانند سالهای پیش ارگان شورایی عالی ی کار را مأمور تعیین حداقل دستمزد کرده. آیا شما چنین ارگانده ی را به رسمیت میشناسید؟

تصمیم آنها فقط منفعت سرمایه داران را تأمین میکند، و دستمزد در شان انسان برای کار گر مهم است چون باعث میشود زندگی خانواده و فرزندانش را نجات دهد، چون میتواند مبارزه اش را پیش ببرد، و مهم است چون که در ایران مبارزه ی اقتصاد دین جدا از مبارزه ی سیاسی نیست. طبقه ی کارگر جمهوری اسلامی و طبقه ی سرمایه داری را دشمن خودش میدانند. میخواهد قدرت ان راداشته باشد که مبارزه ی جنبش طبقاتی خود با طبقه ی سرمایه دار و دولت را بهتر، متحد تر، منسجم تر و سازمان دهی شده تر به پیش ببرد.

وقتی به این حقایق و نیازهای اولیه نگاه میکنیم. حداقل ترین حقی که هر کارگر ایرانی در یک خانواده ی متوسط ۳-۴ نفره، باید داری حقوق ۵ الی ۶ میلیون تومان باشد.

تا بتواند زندگی خود را تأمین کند و بچه اش مجبور به کار خیابان ی نباشد و به کارتون خوابی تن ندهد، به فلاکت، فحشا و بدبختی کشیده نشوند، و بتواند به درجه ای موفق و سرفراز زندگی کنند و به او احترام گذاشته شود.

جامعه ی ایران از حکومت تا هر سطح دیگر باید جلوی هر کارگر سر تعظیم فرود بیاورند، برای قشری که متأسفانه بیشتر از همه تلاش میکند و کمتر از همه حقوق و مزایا دارد و البته بیشتر از همه سرکوب شده تر است. جنبش ما باید تلاش نماید قدرت طبقاتی، قدرت احترام و توان مبارزه ی طبقاتی خودش را علیه سرمایه داری باز بیابد و اینده ی سرنوشت سیاسی ایران در دست طبقه ی کارگر ایران است. جمهوری اسلامی و طبقه ی سرمایه دار ایران از این خطر آگاه هستند، به همین دلیل موقعیات اقتصادی بسیار بدی را به کارگران متحمل میکنند، ان ها را شلاق میزند، فعالین کارگری را به زندان می اندازد و این برای حزب ما و فعالین سوسیالیستی انقلابی غیر قابل تحمل است.

سوال: در بیاننامه شما و تعدادی از تشکل و سندیکا ها به حداقل دستمزد برای کارگران سال ۹۷ به میزان پنج میلیون تومان اشاره شده است. ممکن است گفته شود این مبلغ در ایران امکان پذیر است؟

سلام زیجی: سوالی که شما مطرح کردید متأسفانه بیانگر تصویر عقب مانده ای است که دولت و سرمایه داران به جامعه القا کرده اند. وقتی بحث کارگر پیش میاید این نوع ناممکن ها مطرح میگردد، اما ظاهراً کسی این سوال را در مقابل یک عضو مجلس شورای اسلامی و و اقلیتی که حاکم اند و در مقابل مزدورانی که از نظر اکثریت شهروندان ایران مفت خور، مزدور، بی کاره و کار نکن و جز بی مایه ترین عضو مملکت هستند، قرار نمی دهند که چرا اینها باید نه تنها ۶-۷ میلیون تومان حتی بعضاً چندین برابر آنرا نیز

گرفتن حق حداقل دستمزد ۵ میلیون ...

سلام زیجی:

بسیار معلوم است که نه فقط ما به عنوان حزب سوسیالیست انقلابی بل که تمام کارگران ایران نه تنها شورایی عالی کار بلکه خود قانون کار ضد کارگری جمهوری اسلامی را نیز، که سالهای سال است که طبقه ی کارگر با آن موافق نیست و مبارزه میکند، به رسمیت نمیشناسیم و قبولشان را نداریم.

شورایی عالی کار یک نهاد رسمی دولتی دولت و کارفرمایان باریاست وزیر دولت سرمایه داران، با حضور دو نفر کارفرما، دو تا اقتصاد دان معمولان حامی سرمایه داران، و در این وسط گویا دونفر "کارگر" نیز حضور دارد. دو کارگری هم که حضور دارند عضو تشکل های دولتی اند و از حساب پس داده گانی هستند که به کلیت نظام اسلامی و قوانین ضد کارگر آن متعهد هستند. در نتیجه همه ارگانهای دولتی، هر کدام در لباسی، جمع شده اند تا علیه سرنوشت دهها میلیون کارگر و خانواده کارگری برای سال آینده، مانده همه سالیان پیشتر، ضد انسانی ترین تخمیات را بگیرند.

طبقه ی کارگر هیچ نماینده ای در شورایی عالی کار ندارد. واقعیت این است از دو ماه قبل تصمیم گرفته اند که حداقل دستمزد کارگران در سال ۹۷ چگونه باشد. بنا به درصد تورمی که بانک مرکزی اعلام کرده، و همیشگی دروغ هم میگویند، ۱۰ الی ۲۰ درصد به دستمزد کنونی کارگر، که کمتر از ۱ میلیون تومان است، اضافه میکنند. بقیه داستان در شورایی عالی کار فقط یک نمایش مسخره است برای مهندسی افکار عمومی از جمله کارگران.

ما قریب به سه ماه تمام است، در نشریات و مصاحبه های حزبیمان گفته ایم که آنها تصمیم گرفته اند، اما الکی آن را تا اسفند کش میدهند که انجا اعلام کنند که "به توافق رسیده اند". از همین الان معلوم است این جاده ی یک طرفه برای کارگر است و کاملاً ضد کارگری است و طبقه ی کارگر ایران آنرا به رسمیت نمیشناسد و در سالهای پیشین نیز برای ما اعتباری نداشته چون در آن تصمیم طبقه کارگر ایران دخیل نیست، تصمیم کاملاً یکجانبه دولت و کارفرما، و به شدت زورگویانه و جنایتکارانه است. هیچ فرقی نمیکند که افراد مسلحشان را به داخل مراکز کار میفرستند که کارگر را با شلاق، تفنگ، سرنیزه آن هارا کنترل کنند. اینجا بدون حضور اسلحه و شلاق، درد و سرکوب بیشتری علیه کارگران تدارک می بینند. میز مذاکره ی سه جانبه یک شعار و دروغ شاخدار است. چنین مرجعی نه تنها اعتبار ندارد بلکه تصمیماتش هزار بار مخربتر و جنایتکارانه تر است از آن مزدوری که شلاق و تازیانه بر پشت کارگران حق طلب فرود می آوردند. اینجا با سرنوشت ۳۰-۴۰ میلیون کارگر زنان و مرد و بچه های آنها بازی میکنند و نباید آنرا تحمل کرد و پذیرفت!

سوال: حزب سوسیالیست انقلابی خواهان چیست و در این مورد چگونه میتوان حداقل دستمزد مورد نیاز کارگران را به دولت و کارفرمایان تحمیل کرد؟

سلام زیجی:

ما خواهان این هستیم که طبقه ی کارگر متحد به میدان بیاید و از مطالبه ی ۵ میلیون تومان دفاع کنند. ما کارگران را فراخوان میدهم کهاز فراخوان سندیکایی اتوبوسرانی تهران و حومه،

سندیکایی کشت و صنعت نیشکر هفت تپه و اتحاد بازنشستگان حمایت کنند. ما به سهم خود از مطالبه آن دوستان حمایت میکنیم. فراخوان ما این است که همه تشکل های کارگری غیر دولتی، همه ی طبقه ی کارگر در مراکز مختلف از این بیاننامه حمایت کنند و درحول مطالبه واحد حقوق ۵ میلیون تومان متحد گردند. برای تحمیل مطالبه ی خود شان قطعاً باید تشکل درست کنند، باید مجمع عمومی برگزار کنند، و از میان کارگران منتخب را به عنوان نماینده ی خودشان انتخاب کنند، از شهر ها و مراکز مختلف به هم دیگر سر بزنند و همه را حول این خواست همگانی طبقه کارگر متحد کنند و به میدان بیاورند.

تاکید ما بر نقش پیشرو رهبران طبقه کارگر است. رهبران پیشرو و سوسیالیست طبقه ی کارگر نقش پیشرونده ی خودشان را در این دوره و به ویژه با در نظر گرفتن فضای مساعد تر سیاسی-اعتراضی در جامعه کاری کنند. با قدرت مانع تمهیل دستمزد زیر خط فق شوند، باید توجه ها و حمایت جامعه را به سوی مبارزه متحد کارگری جلب نماییم. این بار نوبت کارگران است.

اینجا دیگر این فعالین کارگری هستند که مردم و جامعه را به حمایت از خودش فراخوان میدهند. همانطور که در بیاننامه ی حزب سوسیالیست انقلابی نیز تاکید کرده ایم، حول مطالبه محوری ۵ میلیون تومان ضروری است همزمان مجموعه مطالبات مهم و مرتبط دیگر از جمله برابری دستمزد زن و مرد در از کار برابر، بیمه بیکاری برای همه افراد آماده بکار، ممنوعیت اخراج، برخورداری از حق ایجادتشکل مستقل کارگری، حق اعتصاب و اعتراض و ممنوع شدن عدم پرداخت به موقع دستمزد کارگران و آزادی فعالین کارگری بازداشت شده را مطرح کرد.

اگر متحد و همبسته به میدان بیاییم حق خود را با زور طبقاتی خود میتوانیم بگیریم. ما باید آماده باشیم تا در صورت پرهیز از پذیرش مطالباتمان، از جمله حداقل دستمزد مورد نظر طبقه کارگر، با اعتراضات و اعتصابات سراسری خود کمر جمهوری اسلامی را بشکنیم و کل تولید و مراکز آن را برق، گاز، نفت و حمل و نقل و غیره را از خواباند. بسیار ضروری است بیش از هر زمانی نشان داده شود که طبقه ی کارگر به این وضعیت به شدت اعتراض دارد و اجازه نمیدهد جمهوری اسلامی بیش از این به طبقه ی کارگر و زندگی و هستی او تعرض کند. سازماندهی این نوع اعتراضات، اگر فضای درون جنبش کارگری در دست فعالین سوسیالیست و دلسوز طبقه کارگر باشد، در این دوره ممکن است.

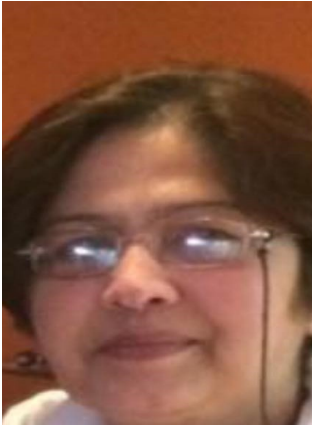
به نظر ما چنانچه رهبران اصلی و دلسوز طبقه ی کارگر همین امر و فرقه گرایی و تفرقه و پراکندگی که معمولاً در طیف چپ موج میزند دوری نمایند، اگر طرحهای تشکلهای ضد کارگری رژیم را بتوانند خنچی کنند، اگر به عنوان فعالینی که منفعت کل طبقه را در نظر دارند به میدان بیایند و دست در دست هم حرکت کنند، این دوره مساعد ترین مقطعی است برای به تحرک در آمدن متحد طبقه کارگر از جمله در مراکز کلیدی و صنعتی.

ما به عنوان حزب سوسیالیست انقلابی در هر جای کشور همگام هستیم با هر قدمی که در این مبارزه برداشته میشود. (این گفتگو در تاریخ ۲۲ بهمن ۱۳۹۶ از طریق صدا و تصویر سوسیالیسم امروز و از جانب ر. ناصر- ز صورت گرفته است، و زحمت پیاده کردن متن این گفتگو را ر. تینا-خ بر عهده گرفتند)

برای پایان دادن به ستم و نابرابری و بی حقوقی زن باید نظام طبقاتی حاکم را به زیر کشید!

زندگی دگم - مهاجرت - اخراج - خودکشی ! خودکشی راه نجات نیست

ماریا یوسفزی

زندگی بدون آینده، زندگی در بی عدالتی و بی سرنوشتی، بدون امنیت و بدون صلح و آرامش مردم افغان زمین راچه در افغانستان وچه در دیار غربت عذاب و شکنجه میدهد.

شرایط ناگوار افغانستان و ممالک جنگ زده که مذهبیون و تجاران دینی در قدرت هستند مردمش در بدبختی و بیچاره گی که هر لحظه مردن در انتظار شان هست و در آتش بیدادگری میسوزانند. از این سبب در این شرایط کسانی که خواستند برای زندگی آرام و آینده روشن تلاش بخرچ دهند، از راه های "غیر قانونی" خود را به در دنیای "مدرن و دیموکراتیک" برسانند، و حتی به حیات خود بازی کردند، تعداد زیادی از آنها در مسیر راه در بحیره مدیترانه غرق شدند، و تعداد زیاد لادرک شدند و تعداد در نیمه راه ماندند. در این شرایط حساس سرحدات کشور های اروپایی هم باز شد.

از این سبب موج پناهجویان از کشور های مختلف در سراسر اروپا سرازیر شد که این موج پناهجویان مدت ها در انتظار بسر میبردند که تعداد زیاد شان کودکان تنها و بدون خانواده بودند. اما برخلاف خواسته های شان همه این نوجوانان به تکلیف های روحی و روانی دچار شدند، و تعداد محدود آنها اقامت گرفتند، و تعدادی اکنون در انتظار و در بازداشتگاه بخاطر بازگشت اجباری به کشور شان قرار گرفتند. و برخی نیز به زندگی سیاه و مخفی روی آوردند و بعضی به افسردگی مهلک دچار شدند، که در میان آنها متأسفانه کسانی هستند دست به خودکشی زدند. تقریباً طی همین دو سه سال ۱۲ الی ۱۵ جوان افغان در سویدن به زندگی خود پایان داده اند. سن های شان از ۲۰ تا ۲۱ بوده است و همه اینها پسر بودند.

عزیزان من، خودکشی راه نجات نیست. آیا بودن در سویدن یا اروپا ارزش اینرا دارد که جان خود را بگیری؟ اینرا فکر کنید که کسانی دیگر هستند که انتظار دیدن و زندگی شما را دارند.

اینبار پسری بنام حسین در شهر (لبله اید) سویدن خود را حلق اویز کرد و به زندگی خود پایان داد. حسین جوان خوب و دوست داشتنی و با دوستان خود روابط خوب و حسنه داشت. بعد از اینکه از اداره مهاجرت ۳ جواب رد گرفت در مرحله بازگشت اجباری قرار داشت هر لحظه هراس از این داشت که پولیس مبادا پشت در بیاید روانه زندانش کنند.

بالاخره روز بدی رسید که خود را در تشناب سپورک کافه شهر (لبله اید) حلق اویز کرد

متأسفانه جان باخت. یادش گرامی باد.

کشور ایران، دوبار، دو تجربه، و دو آلترناتیو ارتجاعی را در عرض یکصد سال اخیر تجربه کرده است. هم تاریخ سیستم عقب مانده و سرکوب گر شوینیستی- سلطنتی و هم تاریخ عقب مانده تر و قرون وسطی تر و جانی تر از نوع حکومت اسلامی. هر دو تجربه، تجربه مملو از خون و کشتار، و استبداد و جنایت و زندان و شکنجه و اعدام و بی حقوقی و زدن آزادی و برابری و رفاه جامعه است، هر دو ضد کارگری و کمونیستی، هر دو حافظ یک مشت سرمایه دار انگل و سرکوبگر و دزد و فاسد. اکنون نوبت این است که کارگر و جنبش سوسیالیستی مدعی باشد! باید به میدان بیاد، باید قدرت را بگیرد. راه قدرت یابی اش نیز دقیقاً پیگیری و پابی فشاری بر صف مستقل طبقاتی خود، به یک سیاست روشن، شفاف و انقلابی، درس گرفتن از تجربه سال ۵۷، پرهیز از پوپولیسم بازی و "همه با هم" بودنهای فریبکارانه، و دست بردن به ابزارهای سرنگونی طلبانه به شیوه انقلابی در بعد کارگری، توده ای، حزبی، مسلحانه، و اتکا صرف به مبارزه و سیاست و صف مستقل و واحد سوسیالیستی جنبش خود |

Iran socialist 2017@gmail.com

مرگ بر جمهوری اسلامی!

بیانیه تشکلهای مستقل کارگری پیرامون تعیین حداقل مزد سال ۱۳۹۷

هنوز مدت کوتاهی از خیزشهای مردمی در سطح کشور علیه گرانی و فقر و فلاکت سپری نشده است که نهادهای دست ساز کارگری و دولت و کارفرمایان، خیمه شب بازیهای هر ساله خود را برای تعیین حداقل مزد آغاز کرده اند و با همان سبک و سیاق همیشگی و نشانند چند مترسک در مقام نماینده کارگران در نهادی به نام شورایعالی کار، در صدد تحمیل حداقل مزد چندین برابر زیر خط فقر به میلیونها کارگر و مزد بگیر زحمتکش هستند.

روندی که طی هفته های گذشته در مورد چگونگی تعیین حداقل مزد سپری شده است بیانگر این است که در به همان پاشنه سابق خواهد چرخید و پس از چند صبحی معرکه گیری توسط نهادهای دست ساز کارگری، نماینده های آنان امضای خود را به پای حداقل مزد چندین برابر زیر خط فقر خواهند گذاشت.

پیشبرد چنین سیاستهایی در طول دهه ها و سالهای گذشته، دیگر چیزی جهت از دست دادن برای طبقه کارگر ایران باقی نگذاشته است که حال تقلا ی ریاکارانه نهادهای دست ساز کارگری برای تعیین سبب هزینه زندگی و طرح برخی واقعیات از سوی آنان و رسانه های حکومتی بتواند به عنوان سوپاپ اطمینان و ترمزی در مقابل مطالبه گری کارگران، اعتراضات خیابانی آنان و توده های مردم زحمتکش به جان آمده از وضعیت موجود عمل کند.

تعیین دستمزد به روال سالهای گذشته و افزایش ده - پانزده درصدی حداقل مزد کنونی، در حالی که این مبلغ در شرایط حاضر کفاف هزینه ده روز زندگی یک خانوار چهار نفره را نمیدهد و تا به همینجای سال، ارزش دلار بیش از 30 درصد بالا رفته است و بزودی این افزایش قیمت بر روی سفره های ما کارگران خود را نشان خواهد داد معنایش چیزی جز لگد مال کردن تمام و کمال منزلت انسانی ما کارگران، گرسنگی مفرط فرزندانمان، باز ماندن آنان از تحصیل، گسترش پدیده کودکان کار، یاس و درماندگی از گذران زندگی و افزایش خودکشی ها، گسترش پدیده زباله گردی و کارتن خوابی و تن فروشی و کلیه فروشی و سلب حق حیات از ما کارگران نیست.

از نظر ما امضا کنندگان این بیانیه و طبقه کارگر ایران، اعضای شورایعالی کار از نماینده های دست ساز کارگری تا نماینده های کارفرمایان و وزیر کار با معرکه گیریهایی که بر سر تعیین سبب هزینه و حداقل مزد انجام میدهند و دست آخر امضای خود را به پای حداقل مزد چندین برابر خط فقر میگذارند همگی شریک جرم مصائب بی شماری هستند که با حداقل مزد زیر خط فقر، زندگی میلیونها خانواده کارگری را در خود فرو می برد.

این واقعیت عریان که نماینده های مجلس و مدیران دم و دستگاه دولتی و نهادهای شبه دولتی و وابسته به حوزه قدرت از حقوقهای نجومی برخوردارند و غارت و چپاول ثروتهای اجتماعی توسط آنان بیداد میکند و در این طرف، حکومتگران برای برخورداری ما کارگران از یک زندگی بخور و نمیر هزار و یک بهانه می تراشند و صدها میلیارد تومان خرج نیروی سرکوب برای به تمکین و ادا شدن ما به زندگی با دستمزد چندین برابر خط فقر میکنند، فقط یک راه پیش پای ما کارگران میگذارد و آن سازماندهی و دست بردن به اعتصابات و اعتراضات سراسری است.

اعتراضات و اعتصابات محلی و سراسری برای دست یابی به دستمزدی مطابق با استانداردهای زندگی امروز بشر حق مسلم ما کارگران است و ما امضا کنندگان این بیانیه بدینوسیله با تاکید بر تداوم و تشدید مبارزاتمان علیه تصویب حداقل مزد چندین برابر زیر خط فقر، از عموم کارگران در سراسر کشور، بویژه کارگران صنایع کلیدی همچون نفت و گاز و پتروشیمی، صنایع خودروسازی و فولاد و معادن نیز میخواستیم تا به نحو مقتضی و از طریق تجمع در محل کار و یا اعتصاب و اعتراض خیابانی بطور متحدانه ای خواهان افزایش حداقل مزد بر مبنای سبب هزینه که امروزه 5 میلیون تومان است، بشوند.

همچنین، ما تشکلهای مستقل کارگری امضا کننده این بیانیه به عنوان نماینده بخشهایی از طبقه کارگر ایران و فریاد حق خواهی میلیونها کارگر، با هشدار به حکومتگران که با نادیده گرفتن خیزشهای مردمی علیه گرانی و فقر و فلاکت، همچنان سیاست تحمیل حداقل مزد چندین برابر زیر خط فقر را دنبال میکنند اعلام میداریم دیگر دوران روال تاکنونی تعیین حداقل مزد و تحمیل فقر و فلاکت به طبقه کارگر ایران به سر آمده و بدیهی است پیشبرد هرگونه سیاستی جز پایان دادن به فقر و فلاکت و تمکین به مطالبات بر حق ما کارگران، با خیزشهای بزرگتر و زیر و رو کننده تری از سوی طبقه کارگر و عموم توده های زحمتکش مردم ایران مواجه خواهد شد.

پنجم اسفند ماه 1396

اسامی تشکلهای مستقل کارگری امضا کننده به ترتیب حروف الفبا: اتحادیه آزاد کارگران ایران - انجمن صنفی کارگران برق و فلز کرمانشاه - سندیکای نقاشان استان البرز - کانون مدافعان حقوق کارگر - کمیته پیگیری ایجاد تشکلهای مستقل کارگری ایران

عملا مانند سالیان پیش میزان "حداقل دستمزد کارگران" را حتی قبل از موعد مقرر این نمایش دولتی در اسفند ماه، یکجانبه تعیین کرده اند، و بر ضرورت انتخاب فوری نمایندگان کارگری در مراکز مختلف به منظور طرف حساب با دولت و کارفرما و شورایی عالی کار همواره تاکید نموده ایم، اکنون با دیدن اطلاعاتی اخیر سندیکای کارگران اتوبوسرانی تهران و حومه، سندیکای کارگران کشت و صنعت نیشکر هفت تپه و گروه اتحاد بازنشستگان، که روز ۱۵ بهمن ۱۳۹۶ منتشر شده است، و در آن مطالبه حداقل دستمزد به میزان ۵ میلیون تومان را با استناد به فاکتورهای غیر قابل انکار درخواست نموده است، آنرا در کلیت خود با سیاست و مطالبه خود همسو می دانیم و از آن مطالبه و فراخوان قویا حمایت میکنیم.

باید توجه داشت که به دلیل فضای سیاسی کنونی کشور و اعتراضات گسترده اخیر، موقعیت سیاسی و تناسب قوای کنونی به نسبت سالهای پیشتر امکان بیشتری داده است برای تحمیل مطالبه افزایش دستمزد خود و همچنین تلاش برای اتحاد و همبستگی طبقاتی کارگران علیه دولت و سرمایه داران. از این جهت کلیه نهادها و تشکلهای کارگری، معلمین، بازنشستگان، کارکنان مراکز درمانی و خدماتی و از جمله طبقه کارگر در مراکز کلیدی و صنعتی کشور را دعوت میکنیم تا از آن فراخوان حمایت نمایند و حول مطالبه "حداقل دستمزد ۵ میلیون تومان برای سال ۹۷" متحدانه به میدان بیایند. اکنون و به این مناسبت نوبت طبقه کارگر ایران است که کلیه جامعه را متوجه حقانیت مطالبات خود کند و آنها را به حمایت از خود به صف بکشد. در اینجا است که سرنوشت پایه ای اوضاع سیاسی و تناسب قوای نامساعد کنونی را میتوان به مسیر مورد انتظار به حرکت در آورد، نه اینکه آنطوری که جریانات حاشیه ای کارگران را هر روز به حمایت از این یا آن اقدام معین کوچک و حاشیه ای فراخوان میدهند.

ما از فعالین عملی، پیشرو و سوسیالیست طبقه کارگر میخواهیم از شرایط سیاسی-اعتراضی جاری در کشور بهترین استفاده را نموده و جنبش میلیونی طبقه کارگر را حول مطالبه واحد افزایش دستمزد و بر افراشته کردن پرچم سوسیالیستی خود متحد نموده و جنبش قدرتمندی را در این راستا به حرکت در بیاورند. ما تاکید میکنیم که نباید فقط به اطلاعیه دادن اکتفا نمود. ملزومات و اقدامات عملی چنین جنبشی را بی درنگ باید شروع کرد و راه تدارک اعتراض و

تحصن و اعتصاب گسترده و به هم پیوسته را در مراکز مختلف با هدف تحمیل حق بدون چون چرای خود و عقب نشینی کردن به نظام دزد و فاسد و ضد کارگری حاکم بورژوا - اسلامی، به فعالیت خستگی ناپذیر و متحد طبقاتی دست زد. حزب سوسیالیست انقلابی با تمام وجود و قدرت در قدم به قدم این مبارزه همراه با کلیه فعالین و تشکلهای مبارز و رادیکال و پیشرو و سوسیالیستی حضور خواهد داشت! حزب در عین حال توجه کل جنبش کارگری و رهبران کمونیست و کارگری، نهادها و تشکلهای انقلابی کارگران را به مطالبات مرتبط به مبارزه ما برای تحمیل حداقل دستمزد ۵ میلیون تومان برای سال ۹۷، جلب میکند:

- ۱- ما تاکید میکنیم که مبارزه برای افزایش دستمزد نیز باید بدون هیچ تبعیضی شامل کارگران خارجی و خارجیان مقیم کشور گردد. حزب سوسیالیست انقلابی ایران مدافع برابری کامل حقوقی همه کارگران در کشور، مستقل از تابعیت، ملیت، مذهب، جنسیت و غیره است.
- ۲- مبارزه برای افزایش دستمزد جدا از آزادی کامل و بی قید و شرط تشکل و حزب کارگران نیست! پرچم حق تشکل مستقل از دولت و کارفرما را باید در این دوره بر افراشته تر کرد.
- ۳- تعیین حداقل دستمزد در صلاحیت نمایندگان کارگران است. خانه کارگر، شوراهای اسلامی، انجمنهای صنفی و شورایی عالی کار هیچ ربطی به طبقه کارگر ایران ندارند! تصمیم شورایی عالی کار برای طبقه کارگر ایران فاقد اعتبار است.
- ۴- مزد برابر برای زنان و مردن در ازاء کار مشابه.
- ۵- آزادی کامل و بی قید و شرط حق اعتصاب. هیچ دلیلی و توجیهاتی نباید این حق اولیه مبارزه و اعتراض را از ما کارگران سلب کند!
- ۶- ورود و دخالت نیروی نظامی و انتظامی به محل اعتراض و اعتصاب کارگران در محل کار بعنوان اقدام جنایتکارانه محسوب گردد.
- ۷- ممنوعیت اضافه کاری. دستمزد عادی کارگران باید در حدی باشد که هیچ کارگری از سر نیاز اقتصادی ناگزیر به تن دادن به اضافه کاری نشود. - ممنوعیت هرگونه کار - مزدی، نظیر قطعه کاری و کار کنتراتی.
- ۸- بالارفتن اتوماتیک حداقل دستمزد به تناسب تورم. شاخصهای تعیین میزان تورم در صلاحیت نمایندگان کارگران است نه دولت و کارفرما.

۹- ممنوعیت پرداخت دستمزد جنسی و غیر نقدی. ممنوعیت تاخیر در پرداخت دستمزد، ندادن حقوق کار انجام شده کارگر جرم است و باید کارفرما فوری مورد پیگرد قرار بگیرد. ممنوعیت هر نوع کسر دستمزد و جریمه به بهانه های مختلف. پرداخت حقوق برای غیبت های موجه، دوران بیماری و نقاهت، ایام اعتصاب و یا هر نوع توقف تولید بدلائل مختلف و یا به بهانه های کارفرما.

۱۰- ممنوعیت اخراج. پرداخت کامل آخرین حقوق دریافتی به کارگرانی که بنگاه آنها تعطیل میشود تا مقطع اشتغال به شغل جدید. موظف شدن دولت به پیدا کردن مشاغل مشابه برای کارگرانی که به دلیل تعطیلی بنگاه ها بیکار میشوند.

۱۱- بیمه بیکاری مکفی برای همه افراد آماده به کار بالای ۱۶ سال بر مبنای آخرین حقوق دریافتی. پرداخت بیمه بیکاری مکفی و سایر هزینه های ضروری به کلیه کسانی که بعلل جسمی یا روانی توان اشتغال به کار ندارند. بیمه کامل کارگران در مقابل صدمات و خسارات ناشی از کار، اعم از اینکه در محیط کار و یا خارج آن رخ داده باشد.

۱۲- پرداخت حقوق کامل بازنشستگی به کارگرانی که در نتیجه صدمات ناشی از کار توانایی کار کردن را از دست میدهند.

زنده باد اتحاد و همبستگی طبقاتی کارگران!

مرگ بر جمهوری اسلامی به مثابه وحشی ترین دولت سرمایه داری حاکم!

زنده باد آزادی، زنده باد برابری، زنده باد سوسیالیسم!

حزب سوسیالیست انقلابی ایران

iransocialist@gmail.com

www.simroz.org

۲۱ بهمن ۱۳۹۶

مرگ بر جمهوری اسلامی!

اسلام و تسلیم نقطه مقابل آزادیند جایگاه زنان در قرآن

سهراب کرمانشانی

(آیه ۴ و ۵): "و مهر زنان را در کمال رضایت و طیب خاطر به آنها بپردازید پس اگر چیزی از مهر خود را از روی رضایت خود بپوشانید بخشیدند برخوردار شوید که آن شمارا حلال و گوا را خواهد بود. اموالی که خدا قوام زندگانی شما را به آن مقرر داشته سفیهان را بتصرف مدهید و از اموالشان نفقه و لباس به آنها دهید و برای آنکه از سفاهت آنها آزار نییند بگفتار خوش آنها خرسند کنید"

یکی از بزرگترین آسیبهای دین که بنیاد خانواده را به عرصه نابودی کشانده و سبب شده که نگاه زوجین و حتی فرزندان نسبت به هم از بالا به پایین باشند قانون مهریه است، عقد دائم (خرید و فروش) صیغه موقت (رهن و اجاره)، یعنی مینا و اساس مهر و محبت و عشق و ورزیدن و تشکیل زندگی مادیات است و هر کس پول بیشتری دهد نقش بیشتری را ایفا میکند چونکه خود آگاه و ناخود آگاه دارنده ثروت احساس قدرت میکند کسی که پول میگرداند احساس خود کم بینی و بردگی میکند و همین موضوع باعث سر خوردگی و انزوا و بیشتر زنان شده، البته باید یاد آور شد که در دنیای امروز حقوق دانان روانشناسان و جامعه شناسان برنامه های جامه ای برای استحکام بخشیدن به دوام و استمرار ازدواج دارند که متأسفانه کوه فکرات و دیکتاتوران دینی مانع از برقراری چنین قوانینی در جوامع سنتی و مذهبی دنیا شده اند.

(آیه ۶): "یتیمان را آزمایش کنید تا هنگامی که بالغ شده و تمایل به نکاح پیدا کنند آنگاه اگر آنها را دانابه درک مصالح زندگانی خود یافتند اموالشان را به آنها باز دهید و به اسراف و عجله مال آنها را حیف و میل نکنید بدین اندیشه که مبادا کبیر شوند و هر کس که از اولیای یتیم داراست بکلی از هر قسم تصرف در مال یتیم خودداری کند، و هر که فقیر است در مقابل نگهداری او از مال یتیم بقدر متعارف ارتزاق کند پس آنگاه که یتیمان بالغ شدند و مالشان را رد کردید بررد مال به آنها باید گواهی گیرید و گواهی خدای برای محاسبه خلق کافیست"

لازم به ذکر میدانم که از آخر آیه باید به تحلیل پرداخت، اولاً چرا حسابرسی قبل از آنکه ناپدری اداره امور خانواده را بدست گرفته است انجام نشود، ثانیاً شهادت دادن و گواهی شما منوط به نیرویی است که نه میتواند حرف بزند و نه گوش شنوایی دارد، حال میپردازیم به اصل آیه که پیامش آزمایش کردن ایتام به هنگام بلوغ جنسی است، چقدر آیات دین بی شرم و حیا است، اصولاً هر جوانی که بیشتر از ۱۵ سال سن داشته باشد بسیاری از حالات احساسی و عاطفی او که نشان از بلوغ داشته باشد خود را ظاهر مینماید و دیگر نیازی به آزمایش از جانب کسی نیست، در این آیه به ناپدری توصیه میشود که با اسراف و عجله مال یتیمان را حیف و میل نکند و سپس این حق را به ناپدری داده اند که به ازای نگهداری از اموال میتواند در حد متعارف از این اموال ارتزاق کند و عملاً نقش مادر در این راستا نادیده گرفته شده و اصلاً نامی از او بعنوان مدیر خانواده برده نمیشود. دستورات قرآن بادر نظر گرفتن مهریه برای زنان عملاً سکان خانه و خانواده را در اختیار کامل مردان قرار داده تا باین شیوه بتواند استبداد و دیکتاتوری را در جامعه نهادینه کند... ادامه دارد.

زنده باد کارگر - نابود باد حاکمیت دینی - زنده باد حزب سوسیالیست انقلابی ایران.

(سوره نساء). (آیه ۱): "ای مردم بترسید از پروردگار خود آن خدائیکه همه شمارا از یکتن بیافرید و هم از آن جفت او را خلق کرد و از آن دو تن خلقی بسیار از مرد و زن در اطراف عالم برانگیخت و بترسید از آن خدائیکه بنام او از یکدیگر مسئلت و درخواست میکنید (خدا را در نظر آرید) و درباره ارحام کوتاهی نکنید که همانا خدا مراقب اعمال شماست"

و اینگونه انسان نیروی مافوق ذهنی خود را فرید تا بوسیله او قدرت و امور جامعه را در دست گیرد، در این آیه اشاره به خلق کردن انسان در یکتن را دارد که از نظر علمی جای سوال دارد ولی موضوع مهم اینجا است جایگاه زن در این آیه در کجا واقع شده که اصلاً نامی از او برده نشده در ضمن اشاره به ارحام یعنی اینکه شما هابه همدیگر رحم داشته باشید که بدترین و شنیع ترین خصوصیت اخلاقیست در جهت تحقیر کردن وزیر سلطه بردن افراد دیگر مانند زنان و حقوق فرزندان.

(آیه ۲): "و به یتیمان بعد از بلوغ اموالشان را بدهید و مال بد و نامرغوب خود را بخوب مرغوب آنها تبدیل کنید و اموال آنها را بضمیمه مال خود مخرید که این گناهی بس بزرگ است" معلوم نیست که در این آیه منظور از مال و اموال کدام دارایی است ثروت قبل از ازدواج مرد بامادران یتیم است و یا اندوخته ثروت بعد از ازدواج مادران ایتام بامردان دیگر است، کلی گوییها بصورتی در کنار هم قرار گرفته اند تا مفسرین دین بتوانند با هر شیوایی که میخواهند صلاح بدانند با توجه به استمرار استبداد خویش آنرا تفسیر کنند.

(آیه ۳): "اگر بترسید که مبدا درباره یتیمان مراعات عدل و داد نکند پس آنکس از زنان را به نکاح خود آید که مرشمارانیکو مناسب با عدالت است دویا سه یا چهار و اگر بترسید که چون زنان متعدد گیرید راه عدالت نپیموده و به آنهاستم کنید پس تنها یک زن اختیار کرده و یا چنانچه کنیزی دارید به آن اکتفا کنید که این نزدیکتر به عدالت و ترک ستمکاریست"

عدالت بمعنای برابری و مساوات و داد مترادف ستاندن حق از ظالم و احقاق آن به مستحق است، در رابطه بامردی که چند زن دارد چگونه میتوان عشق احساس و محبت را بین چند همسر تقسیم کند، و چرا اصولاً عدالت را رعایت نکرده و چند زن اختیار کرده، اگر برابری و مساوات قاعلید فرست به زنان بدهید تا با کسی ازدواج کنند که زن ندارند، و مردانی که همسر دارند آنها را بر حذر دارند از ازدواج مجدد. نتیجه اینکه اگر مساوات و برابری وجود داشته باشد دیگر نیازی به کشمکش ستاندن حق از ظالم نیست.

نه شاه نه شیخ!، نه قومی نه مذهبی! زنده باد آزادی، برابری، سوسیالیسم!

ما برای زندگی بهتر می‌جنگیم! زندگی بهتر شایسته ما کارگران ایران است!

عزیز آجیند

اما ستمگران و غارت گران از کارفرما تا مسئولین استان و وزارت کار و دولت دست در دست هم، به تنها چیزی که می‌اندیشند تضمین سودهای نجومی و وادار کردن کارگران به کار با شکم گرسنه است.

گسترش اعتصاب در کردستان به شهرمریوان، ادامه اعتصاب در بانه و پاپیان اعتصاب در پیرانشهر

روز چهارشنبه نهم اسفندماه، کسبه و بازاریان مریوان در اعتراض به بستن مرزها دست به اعتصاب زدند و پاساژهای خورشید زریوار، کردستان و پاساژ شهرداری این شهر به حالت تعطیل درآمدند.

اتحاد رمز پیروزی ماست، در این نبرد همدیگر را همراهی کنیم!...

بر کسی پوشیده نیست که بن بست اقتصادی و سیاسی جناح های حاکم و خیزش توده ای در دور اخیر که لرزه بر پیشکر جمهوری اسلامی افکنده، رژیم را عملاً ناچار کرده تا با اعمال فضای رعب و وحشت و با به راه انداختن ماشین سرکوب، و زندان و شکنجه و اعدام پیشروترین بخش جنبش های سیاسی و اجتماعی را نشانه بگیرد و از هر طریق ممکن صدای برحق آنها را خفه و به زیر بگشد. رژیم به این نتیجه رسیده است که باید با عمل پیشگیرانه و با سرکوب مجدد پیشروان جنبش طبقه کارگر و دیگر جنبش ها هر نوع طغیان اجتماعی و مبارزه علیه وضع موجود را به عقب براند و بدین شیوه به حیات ننگین خود بیفزاید.

در این میان مبارزه اقتصادی و روزمره کارگران در ایران بخش مهم و جدایی ناپذیری از مبارزه طبقه کارگر بر علیه نظم موجود بوده است. تعرض همه جانبه رژیم جمهوری اسلامی به طبقه کارگر و یورش شبانه به خانه هایشان، کار و زندگی کارگران را با دشواری های روزافزون روبرو ساخته است. بیکارسازی های مداوم، عدم امنیت شغلی، رواج گسترده قراردادهای کاری کوتاه مدت سقوط دستمزدهای واقعی و عدم پرداخت به موقع همین دستمزدهای ناچیز، طبقه کارگر ایران را در یکی از دشوارترین دوره های حیات خود قرار داده است. هر دم بر شمار بیکارانی که اکثریت آنها را جوانان آماده به کار تشکیل می دهند و امیدی به پیدا کردن کار ندارند، افزوده می گردد.

امروز بیش از هر زمان دیگری ضروریست که فعالان و پیشروان کمونیست جنبش کارگری با تمام توان خود در کنار کارگران ایران حضور داشته باشند. بیانیید باهم به این نبرد طبقاتی برویم. ما به این جنبش تعلق داریم و به یاری نسل امروز بشتابیم تا با ما همراه شوند و ما را بار دیگر از خود بدانند. پس بیانیید اختلافات و بگو مگو ها را کنار گذاشته و در کنار این نسل تازه به میدان آمده باشیم.

جمهوری اسلامی از پراکندگی ما و از اختلافات این جنبش عظیم سرنگونی به نفع خود استفاده میکند و همچنان به تعرض بی امان خود به نان شب و سفره خالی کارگران و اقشار تهی دست جامعه ادامه میدهد و همچنان به پیش خواهد رفت.

آزادی فعالین و رهبران کارگری و کسب حقوق انسانی شان در دستان خود کارگران و مبارزه بی وقفه ما کمونیستها نهفته است. بیانیید دست در دست هم برای آزادی زندانیان سیاسی و فعالین کارگری مبارزه کنیم و برای تحقق تشکل های توده ای و طبقاتی مستقل کارگری اقدام کنیم با هم باشیم سمینارهای مشترک سازمان دهیم به ایده های همدیگر کمک کنیم اعتراضات و تحسین در خارج از کشور جلوی سفارت خانه ها را با هم فراخوان دهیم و به این پراکندگی میان کمونیستها پایان دهیم. ما می توانیم و خواهیم توانست، و این فعالین سوسیالیست و رادیکال هستند که پرچمدار این حرکت خواهند بود و با در پیش گرفتن استراتژی سوسیالیستی راه پیشروی و رهایی را بر افق کارگران در آینده نزدیک خواهند گشود.

هفته ی دیگر را نیز پشت سر گذاشتیم. این هفته نیز همچون همیشه صدای اعتراض و اعتصاب کارگران در خیابانها طنینیده شد و چون آتش زیر خاکستر هر دم بیرون زدو موج آن نه تنها فروکش نکرد بلکه ندای آزادیخواهیش آواز طنین افکن هر اعتراضی علیه سرمایه داران مفت خور و دولت حامی و پشتیبانشان در ایران گشت.

کارگران در هر خیابان و در هر مراکز کارگری و در هر گوشه ای از ایران، از سقز تا سنندج، از سنندج تا کرمانشاه، از کرمانشاه تا بانه، از بانه تا تبریز، از تبریز تا اهواز تا سیستان و بلوچستان تا تهران، شبیور آزادیخواهی کارگر دمیده شد. در روزهای گذشته کارگران و نمایندگانشان از دردی میگفتند که به استخوانشان رسیده است، از حقی میگفتند که سالیانیتست به ناحق پایمال میشود.

موسوی حیا کن، گروه ملی را رها کن، از جمله شعارهای کارگران گروه ملی فولاد اهواز بود. شعاری که اعتراضات کارگری را در این هفته رقم زد و مقامات ضد کارگری جمهوری اسلامی را به خشم آورد و در نتیجه شب هنگام به خانه هایشان هجوم وحشیانه بردند.

کارگران معترض گروه ملی فولاد اهواز در ادامه حرکتهای اعتراضی خود، علیرغم همه ترندها و بی توجهی و کم محلی هایی که کارفرما و مسئولین کشوری برای فرسوده کردن آنها انجام می دهند در این مدت با اتحاد و همدلی نشان دادند که حق گرفتاری است و تاکید کردند تا حقوق خود را نگیرند از پای نمی نشینند.

چهارشنبه ۹ اسفند ماه کارگران بازنشسته نیشکر هفت تپه بار دیگر با زور وارد شرکت شدند و با پهن کردن سفره های خالی، اعتراض خود را به گوش مدیران و مسئولین رساندند. این کارگران از سال ۹۵ تا کنون بازنشسته شده اند و هر کدام ۵۰ الی ۷۰ میلیون سنوات نپرداخته طلب دارند.

چهارشنبه مورخ ۹/۱۲/۹۶ عثمان اسماعیلی برای سپری کردن ۲ ماه زندان تعزیری راهی زندان مرکزی سقز شد. عثمان اسماعیلی در تاریخ ۸/۲/۹۴ به اتهام شرکت در روز جهانی کارگر از سوی ماموران وزارت اطلاعات شهرستان سقز بازداشت و بعد از ۲ ساعت نگهداری در بازداشتگاه اداره اطلاعات سقز به بازداشتگاه سنندج منتقل شدو بعدا به یک سال زندان تعزیری محکوم شد. در فرجه قانونی به رای صادر اعتراض نمود و در اسفند ماه ۱۳۹۵ در شعبه چهارم دادگاه تجدید نظر استان کردستان پرونده مورد بررسی مجدد قرار گرفت و یک سال زندان تعزیری او به ۲ ماه زندان تعزیری کاهش یافت.

از اوایل هفته جاری، کارگران انبار نفت جدید ارومیه واقع در کیلومتر ۲۰ جاده ارومیه به تبریز برای اعتراض به عدم پرداخت ۸ ماه حقوق و عیدی راهی تهران شدند و مقابل شرکت ملی پخش فرآورده های نفتی تجمع برپا می کنند.

علی نقدی کارگر نی بر شرکت نیشکر هفت تپه هشتم اسفند ماه بدنبال مراجعه به شرکت برای دریافت مطالباتش و پاسخ منفی کارفرما، به همکاری گفت خسته شده ام و میخواهم خودکشی کنم و به فاصله اندکی در کمال ناباوری همکاری، خود را در آب خروشان غرق نمود. این اولین بار نبود که علی نقدی خواهان دریافت حقوقهای معوقه اش شده بود، او از ماهها پیش با درخواست و بناچار با اعتصاب و اعتراض، دوشادوش همکاری برای بدست آوردن دسترنج کاری که ماهها پیش انجام داده بود تلاش و مبارزه میکرد.

تعیین حداقل دستمزد تنها در صلاحیت نمایندگان منتخب کارگران است!

بیانیه حزب سوسیالیست انقلابی ایران در باره حداقل دستمزد سال ۹۷

حول مطالبه

"افزایش حداقل دستمزد ۵ میلیون تومان"

متحد شویم!

(از مطالبه و فراخوان سندیکای کارگران اتوبوسرانی تهران و حومه ،
سندیکای کارگران کشت و صنعت نیشکر هفت تپه، و گروه اتحاد بازنشستگان حمایت میکنیم.)

طبقه کارگر و زحمتکش جامعه نه تنها گردش چرخ اقتصاد و پول و تولید ثروت و انبوه کالاها و کلیه تولیدات و دستاوردهای پیشرفته و نیازمندیهای روزمره جامعه را بردوش دارد، نه تنها تامین خدمات و هزینه های کل کشور ناشی از تلاش و دسترنج شبانه روزی او است، که هزینه دشمنان و سرکوبگران خود، از جمله هزینه ماشین گسترده دولتی، ارتش، سپاه، بسیج، پلیس، لباس شخصی، حزب الله قمه کش، خود فروختگان خبرچین، سازمانهای اطلاعاتی و گله آخوند و مساجد و مذهب و تمام ارگانهای مفت خور ایدئولوژیکی و فرهنگی و اداری جمهوری اسلامی و نظام حاکم بورژوازی ایران را نیز تامین میکند، اما همچنانکه همه بر آن واقف هستند، این سازندگان هستی جامعه خود و خانواده شان جزو محرومترین، فقیرترین و سرکوب شده ترین بخش جامعه محسوب میگردند. خود و فرزندانشان در راس لیست قربانیان مرگ و میر، ارتش بیکاران بدون پول و امنیت، کارتون خوابها، گور خوابها، معتادین، بی خانمانها، کودکان کار و خیابانی، کولبران، "برندگان مدرن"، و متحملین غیر انسانی ترین درد و رنج و زندگی پر مشقت قرار دارند. این موقعیت هولناک، بنیاد جنایت آفرینی، تضاد، بحران، کشمکش طبقاتی، و ارونگی جامعه سرمایه داری، از خود بیگانگی انسان، و چهره کریه و وقاحت نظام حاکم را نشان میدهد. طبقه سرمایه دار و دولت آن دقیقا از این راه توانسته و خواهد توانست بقای ظالمانه و ننگین حاکمیت خود را همچنان حفظ و پا برجا نگهدارند.

تا زمانی که جمهوری اسلامی و نظام سرمایه داری بتواند زندگی انسان ها را در جهت منفعت سیاسی، طبقاتی و ایدئولوژیکی خود رقم بزند، تا زمانی که ما کارگران و زحمتکشان ناگزیر به فروش نیروی کار خود و انجام کار برای سرمایه و مالکان وسائل تولید هستیم، تا زمانی که اجازه داده ایم نظام مزدبگیری و خرید و فروش نیروی کار انسانها برقرار است، روشن هست که هیچ شکلی از اصلاحات و یا افزایش دستمزد و غیره نیز نمی تواند بطور قطع به اصل استثمار و جنایت و نابرابری و خلاصی از جنایت اعمال شده توسط دولت و طبقه حاکمه پایان داد.

اما با آگاهی بر واقعیت فوق و ضرورت تعمیق نفرت و آگاهی طبقاتی جنبشمان علیه شرایط موجود، و اعلام مستمر این واقعیت ساده که تا زمانی نظام کار مزدی برقرار است، خبری از خوشبختی و رهایی واقعی کارگر و بشریت نیست، جنبش سوسیالیستی طبقه کارگر به منظور پایان دادن به حاکمیت نظام سرمایه داری، نه "اصلاح درونی طبقه حاکمه" و دولت، به مثابه پیگیرترین بخش جنبش طبقاتی بر تحمیل رادیکالترین و گسترده ترین "اصلاحات" به نفع طبقه خود و وادار کردن دشمن طبقاتی و دولت به عقب نشینی تاکید میکند. به منظور دستیابی به موقعیت معیشتی و اقتصادی بهتر طبقه کارگر، و همچنین به منظور پیش گیری قاطع از یورش بی وقفه و گستاخانه دولت و سرمایه دارن به سفره بی رونق کارگران و شهروندان، جنبش ما موظف است در صف مقدم مبارزه اقتصادی طبقه کارگر قرار بگیرد. از این جهت و با این افق سوسیالیستی و کارگری ما با تمام قدرت برای افزایش حداقل دستمزد جنبشمان، و تحمیل بیشترین مطالبات خود به نظام وحشی حاکم اسلامی سرمایه داری، بر سازماندهی فوری و به میدان آمدن کل طبقه حول افزایش حداقل دستمزد به میزان ۵ میلیون تومان برای سال ۹۷ تاکید میکنیم.

حزب سوسیالیست انقلابی در راستای سیاست و تلاشهای تا کنونی خود، از جمله در زمینه افزایش حداقل دستمزد سال ۹۷، که همواره به ضرورت افزایش حداقل دستمزد ۴-۵ میلیون تومان تاکید کرده ایم، از چندین ماه پیش تلاش و قیاحانه و مضحک شورایی کار و دولت و کارفرمایان را که

ادامه در صفحه ۱۳

نشریه شنبه ها

منتشر میشود

روزهای شنبه هر هفته نشریه "سوسیالیسم امروز" منتشر میشود. آخرین زمان برای ارسال مطالب برای نشریه روزهای پنجشنبه هر هفته است.

موازین انتشار

مقالات در نشریه

سوسیالیسم امروز:

- سردبیر در انتشار، رد و ویرایش مقالات آزاد است!
- مقالاتی در این نشریه منتشر میشوند که تنها برای این نشریه فرستاده شده باشد.
- مسئولیت مقالات با نویسندگان آن است.
حداکثر حجم مطلب منتشره در نشریه دو صفحه آ ۴ با فونت ۱۲ میباشد.

مقالات و گزارشات خود را لطفا به این آدرس ایمیل بفرستید:

S_zijji@yahoo.se

به ما کمک مالی کنید

از طریق این شماره حساب کمک های مالی خود را برای ما بفرستید.

SWEDEN
SEB BANK
50550056411

هر میزان از کمک مالی شما انسانهای مبارز و دلسوز مستقیما به پیشرفت ما در جهت گسترش مبارزه خود برای آزادی و برابری و تداوم مبارزه همه جانبه تر خود به منظور سرنگونی جمهوری جنایتکار اسلامی کمک فوری خواهد کرد.

اخراج و بیکارسازی موقوف!